

VĚSTNÍK

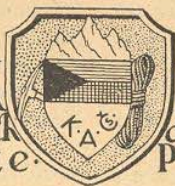
Klubu alpistů českoslov.
v Praze.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque
Prague

Ročník II. Leden-Únor. Číslo 1.

VĚSTNÍK BULLETIN

Klubu alpistů československých v Praze. du Club Alpin Tchécoslovaque Prague.

Členstvu Klubu alpistů československých.

Skončili jsme svůj první jubilejní rok. Vybu-
dovali jsme pevně základy svého Klubu a na-
vázali jsme šťastně trvalé mezinárodní styky ve
prospěch československého alpismu a tím propa-
gaci horských krás našeho státu.

Náš poměr k příbuzným korporacím u nás
v republice jest přátelský a soutěžímé navzá-
jem v ušlechtilém smyslu ku povznesení horo-
lezectví na žádoucí výši. Nemáme sobeckých
zájmů a těšíme se srdečně, když i ostatní orga-
nisace s příbuzným programem rostou a vyví-
její zvýšenou činnost.

Proč jdeme vpřed? Předpokladem každého
úspěchu jest ideál. Dává nadšení, chuť a sílu
k práci a tím podmínky k zdravému vývoji. Po-
dívejme se, s jakým nadšením pracují alpisté,
sdružení ve všech významnějších státech. Ta-
jemství tohoto velikého vývoje vidíme právě
v ideálu a v zanícených srdcích nejen činovní-
ků, ale i členstva a dorostu.

Jsem šťasten, že i my vstupujeme do tohoto
období. Počínáme si uvědomovati, že má náš
Klub jenom tehdy pevný základ k úspěšnému
vývoji, když každý z nás bude ochoten k obě-
tem a vynasnaží se, aby osobně jakýmkoliv způ-
sobem přispěl k povznesení Klubu.

Nejúčelnějším prostředkem k tomu jest přá-
telské sdružování. Navštěvujte proto dle mož-
nosti pravidelně naše členské páteční večerní
schůze v kavárně »Louvre« a naše přednáško-
vé večery. Platte řádně členské příspěvky. Po-
užívajíc naše knihovny, věnujte více pozor-
nosti svému teoretickému výcviku čtením od-
borných knih.

Kdo jste lyžaři, vystupujte nyní v zimním ob-
dobí, máte-li náš odznak, vždy důstojně a s vě-
domím, že tím reprezentujete náš Klub. Kladu
vždy na to důraz, aby členstvo nebylo překot-
ně rozmnožováno, nýbrž aby se Klub stal stře-
diskem pravých alpistů, zasvěcených lásce
k horské přírodě. Odznak zavazuje nás proto
k bezvadnému vystupování, a to zejména tam,
kde se stýkáme s cizinci.

Zahajujeme nový ročník svého »Věstníku«
v novém rozšířeném rouše, s utvořeným redak-
čním kruhem nezištných pracovníků. Činíme
tuto obět členstvu rádi v předpokladu, že naše
práce bude též oceněna.

V novém roce 1935 vyzbrojme se všichni od-
hodláním k podpoře Klubu, alpismu a propa-
gace hor našeho státu.

Vzhůru srdce, Hore zdar! R. Pilát, předseda.

Hodnota výkonu.

Dne 25. srpna 1899 v 5 hodin odpoledne byl
ze Zermattu odeslán telegram, že dva Angliča-
né a několik italských vůdců vystoupilo na
vrchol Matterhornu těžkou jihovýchodní hra-
nou. (Furgengrat.) Skutečnost však byla jiná.
Ten den pokoušel se o zmíněný výstup již po-
čtvrté Guido Rey s vůdci Antoine a Aimé Ma-
quignazem. Aby se mu pokus zdařil, poslal Da-
niela Maquignaze ještě s dvěma vůdci snad-
nou cestou na Matterhorn a ti sestoupili s vrcho-
lu jihovýchodní hranou co nejnižší až k nejob-
tížnějším místům, přes která hodili asi stometro-
vé lano, upevněné ke skobě. Podél toho lana
zdolával potom Guido Rey se svými vůdci nej-
těžší částí a dostal se s nimi asi 30 m pod
Daniela M., odkud se vrátili zpět úplně vyčer-

páni. (Ze Zermattu viděli je dalekohledem těsně
pod vrcholem a domnívali se, že se jim výstup
zdařil.) Když přišli následujícího dne do Giome-
meinu, Guido Rey věděl, že vůdce k opaková-
ní výstupu nezíská a proto s nimi vystoupil o
dva dny později obyčejnou cestou na vrchol
Matterhornu, odkud sestoupili jihovýchodní hra-
nou v místa, kde stál Daniel M. a tam připevnili
provazový žebřík, který sahal až k místu, kam
se nejvýše dostali při svém výstupu. Po při-
praveném žebříku sestoupil jeden po druhém
dolů. Prohlédli si neznámou část, vystoupili
opět nahoru, odkud byli jižštěni. Po tomto cere-
monielu, když pro ně jihovýchodní hrana ne-
měla již žádná tajemství, vrátili se obyčejnou
cestou do Giomeinu. Tak byl zdolán »Furggen-

grat« Matterhornu. Guido Rey nebyl tímto výkonem spokojen a cítil, že to nebyl poctivý boj se starým Matterhornem, když ho přepadl od vrcholu. »Matterhorn porazil mně a nikoliv já Matterhorn,« řekl si Guido Rey o svém výstupu v minulém století! A dnes? Slyšel jsem již mnoho lidí vyprávět o Matterhornu, hlavně o Zermattu. Některých mi bylo opravdu líto, když jsem je viděl přicházet v doprovodu vůdců do údolí a slyšel je náhodou po několika dnech vyprávět o hrůzách jejich výstupu. Jiní zase mluvili o Matterhornu s pohrdáním. Lezli tam prý sami a bylo to pro ně velmi lehké. Politováním hodní hrdinové, které bych rád viděl ve stěnách Matterhornu, třebaš na té nejlehčí švýcarské straně, když napadne plno sněhu a lana v hořejší části jsou zavátá. Rozhodně bych jim k tomu nepřál špatné počasí nebo nějakou menší vánici. Tito lezci asi zapomínají, že upevněná lana a zatlučené skoby činí celý výstup snadnější jak se strany švýcarské, tak se strany italské, kde vedle mnoha pevných lan jest ještě provazový žebřík. Myslím, že bych našel málo lezců, kteří při svém výstupu nepoužili onoho provazového žebříku.

Uvažuje potom některý z nich o jakosti svého výkonu? Asi sotva. A přece jest velký rozdíl právě v jakosti onoho výkonu. Výkon dnešního lezce, i kdyby se nepřidržel žádného lana, nemůžeme stejně hodnotit s výkonem těch, kteří vystupovali na vrchol v dobách, kdy tam ještě lana upevněna nebyla. Již pouhé vědomí, že lezu podle pevného lana, kterého se mohu kdykoliv přidržet, mne morálně podporuje a tím můj výkon usnadňuje. Pravý alpista, chce-li na Matterhorn, a zatouží-li po čistém a hodnotném výkonu, vystoupí si na vrchol severozápadní hranou (zmuttskou), která je dosud v pů-

vodním neporušeném stavu. Na cesty znehodnocené nereptá, těm se vyhne a dopřeje je všem dobrým horolezcům. Stěnu severní, jižní, západní a východní ponechá těm nejnáročnějším horolezcům, neboť se podařilo vystoupit každou z jmenovaných stěn teprve jednou. Jakost výkonu jest dnešními horolezci různě ceněna. Znáám lezce i z řad profesionálních vůdců, kteří podnikají stále ještě nové výstupy, aniž potřebují jediné skoby. Ale znám také lezce, kteří podnikají nové výstupy jen s plným batohem skob a karabin a zdolávají stěny, o kterých se ještě nedávno prohlašovalo, že jsou neslezitelné.

Jak jest to možné? Vyspělejší technika? Zdatnost lezců? Snad také, ale hlavní zásluhu o zdar výstupu mají často skoby, které se do stěn zatloukají. Při popisování, nevím již které stěny v Dolomitech napsal kdosi, kdo použil při svém výstupu asi dvou set skob, že Kugy pokládal onu stěnu za neslezitelnou. A Kugy skromně a stručně odpovídá: »Právě svým výstupem jste dokázali, že stěna ta jest neslezitelná.« Jak protismyslné a přec pravdivé! Jest jistě každému jasno, že zatlučením skob do stěny, udělám z něčeho neslezitelného slezitelné a když bych zatloukl v obtížných místech další skoby, mohu udělat takový výstup i snadno slezitelný. Zatlučením skob znehodnocuji netoliko cestu, ale i svůj vlastní výstup, svůj výkon. Guido Rey tím, že se v jihovýchodní hraně Matterhornu nechal v nejhořejší části jistit se shora, znehodnotil sice svůj výkon, ale neznehodnotil vlastní cestu. Ta nám zůstala stejně těžká do dnešního dne. Chápete dobře, co vám naznačuji? Jistě že ano a věřím, že se vynasnažíte, aby váš výkon ve velehorách byl co nejhodnotnější. Josef Janeba, náčelník cvičit. sboru.

Papežův projev, který napsal na svoji fotografii, věnovanou italským alpinům:

»Velikým učitelem jsou hory. Učí rozvaze, odvaze, podporují inteligentní snahy po dosažení nejvyšších cílů, přibližují k Bohu a učí nás jako velmi málo jiných Božích výtvorů, majestátu krásy a moci Prozřetelnosti.«

Vlasta Štáflová:

Jedině Vám...

Motto: »Do you never make poetry here,
and dreame dreams, among your mountains?«
(John Galsworthy: »The little dream«)

Jedině Vám patřil, hory, můj první nejčistší záchvěv lásky a obdivu. Jedině Vám!

U kamen, které zářily v dlouhých večerech kovovou mříží zlatými reflexy na koberec, snil jsem jako dítě nad obrázky Vašich výšek a dalek o Vás. Ve svých představách jsem stoupal k mračnům, věnčícím Vaše hlavy a stával se ve Vás hrdinou.

Vám patřila, hory, má první opravdová láska!

Když jsem Vás prvně spatřil, usínaly jste pod září rudých raket, které na Vás házelo loučící se

slunce. Vaše vrcholky, zvedající se nad rovinou, vonící letním večerem, se zdály dotýkat nebes. Tehdy jsem stál oslněn a sklonil se v pokorném odevzdání před Vámi! Takové jsem si Vás ani ve svých nejobdůbnějších snech nepředstavoval!

Jedině Vám, hory, patří má věrnost.

K Vám jsem celým svým srdcem přilnul, Vy mi dáváte svými sladkými dolinami plnými modrých stínů, oranžových světél a hukotu vod ilusi klidu a štěstí. Svými prostými krásami jste okouzly mou

nezkušenou duši, zajaly ji do svých nezlomitelných pout. Nalily jste do mého srdce, které se tehdy otevřelo dojmům jako květ slunci, přímo a poctivě, posvátnou úctou k Vám. Přisahal jsem, že Vám zůstanu věren, ale Vy jste musely vědět, že i bez této přísahy bych přišel znovu a znovu k Vám, vždy očarován a zamilován, neschopen zájmu o nic jiného.

Miluji Vás, hory, v krásných dnech, v jejichž nádechu jste tak světlé a veselé, miluji Vás v bouři a mlze, kdy duníte a otřásáte svými starými hlavami a vrásčitými těly, kdy v propastech řve vichřice a sníh a led bičuje Vaše žulové boky. Miluji Vás v noci, kdy mystická краса Vašich hlubin a měsícem ozářených vrcholků, neb hvězdami posypaných hladin jezerních mě uvádí v bolestný údiv, že je tolik nádhery na světě — — který jednou musím opustit.

Jedině Vás cítím, hory, okolo sebe jako své přátele, jako blízké bytosti, i když se mnou nehovoříte jazykem lidí. Ale Vy žijete a já se snažím Vám rozumět.

Jen Vám dávám, co je nejlepší v mém já, co ve mně ještě zůstalo dobrého, neorváno světem a lidmi. Ve Vás se cítím opět dítětem a mám stejnou radost z iluze pokladu, který ve Vás mohu nalézt, jako z drobného kvítečku hořce, neb kamzičnicku, svítících v černých Vašich stěnách.

Pro Vás, hory, chci být silný a obratný, abych mohl vystupovat po Vašich těžkých stěnách, lézt Vašimi strmými komíny, spárami, kuloary a pře-

visy. Jedině ve Vás vyžívám dokonalou radost z vítězství, kterého se domohu svými svaly, nervy a mozkiem. Každá chvíle prožitá v doteku s drsným povrchem Vašich drahých skal je nesmazatelně zapísána v mých vzpomínkách. A často ji evokují v rozpravách se šťastným úsměvem, protože v nich opět prožívám alespoň stín té spokojenosti z volnosti, odvahy, dravosti svého mládí a pružnosti svého těla. Šťastné okamžiky, kdy jsem ve Vás byl, provázen spřátelenými dušemi a stiskem ruky těch, kteří Vás také jako já milují, jsou pro mne svaté a uschovány hluboko v mém nitru.

Plížím se městem, letím jeho strhujícím tempem, ležím na okraji jeho nabídek a vyhrůžek a nedávám se strhnout, nepláči, ani se cynicky neusmívám, protože mám Vás. Protože myslím, že se k Vám vrátím a vypovím beze slov do Vašich kamenných uší všechna svá zklamání, své hříchy a své drobné radosti.

K Vám, hory, přijdu jednou, až mne tiše zavoláte. A vím, že ve Vás budu hledět klidně s očima upřenými vzhůru, s rukama položenými na Vás do noci nejtemnější, až se otevře neodvolatelně Vaše náruč, do které klesnu. A jediné Vy mi zbýváte, když budu sláb a uznám, že nejsem hodný té veliké slavné role, kterou je život.

Jedině Vám mohu říci, aniž má slova jsou naučeným shlukem vět: Miluji Vás, hory, a zůstanu Vám věren do posledního dechu a budu šťasten, když jej budu smět vydechnout ve Vás!

Jan Fořt:

Desatero přikázání alpisty.

I.

Nepouštěj se do takových podniků v horách, na které nestačíš. Tvé schopnosti buďtež nad obtížnost hor, neboť slabším. Uměj si předem určití výkon podle svých schopností, ale uměj se též vzdátí vytčeného cíle a vrátití se v pravý čas. Nespěchej s časem a nesnaž se utvořit časové rekordy. Nestaň se žroutem vrcholků, ale neutíkej před přiměřeným výkonem.

II.

Příprav se poctivě na každou výpravu, ať jdeš sám, s přáteli, nebo s vůdcem. Nevědomý a nezkušený ubožák na laně je smutným zjevem. Příprav se jak duševně, tak tělesně. Znej své okolí a vše, co se v něm může přihodit. Nepřeplňuj si žaludek. Nebuď živ jen kaviarem a ústřicemi. Tvým horolezeckým ideálem buď: Trávití se stejnou radostí neděle v podhoří a ovládati dokonale putování, jako nastupovati na nejtěžší stěnu s prvotřídními lezeckými znalostmi. Nestaň se jedním z těch, kteří pro samé stupy a chytý nevidí krajiny. Nezneuctuj skálu vtílkáním zbytečných skob, ani při zajišťování cest. Nezapomeň nikdy, že jsou hory

plny nebezpečí, že však s dostatečnou opatrností, obezřetností a zkušeností přece na ně vyzraješ.

III.

Nezapomeň na horách na své vzdělání a výchování. Nezpůsobnost a hrubost nejsou ještě radost a síla. Nezapomeň již na nádraží a ve vlaku na svou povšechnou i horolezeckou výchovu. Dobývej vrcholků, ale ne železničních vozů. Nedokazuj na jejich stupátkách, že jsi chlapík, který se umí bez závratí pohybovat na policích jako dlaň širokých. Nenos lano a železa jako vývěsní štít svého řemesla. Neohrožuj oči a oděv svých bližních lyžemi, hollemi železy a ostatním nářadím, a neobtěžuj též jejich sluch příliš hlučným hovorem a smíchem. Pozdravuj se s pocestnými, které potkáš a nevhodné poznámky, musíš-li je už udělati, proslov aspoň, když jsi z doslechu. Nevěř, že k řádné horolezecké výchově patří též nějaké nářečí, skládající se z výrazů předměstských a trampských. Nepoužívej k čištění nosu pouhých prstů a vůbec se vystříhej podobných zvyků Divokého západu. Básníkův výrok: na horách panuje svoboda, není tak myšlen.

IV.

Nezneuctuj kraj, kterým procházíš. Nezkraš-luj krásnou boží přírodu střepy z lahví, sko-řápkami z vajec, odkrojky z ovoce, kusy papí-ru, plechovkami od konserv a jinou nezdobou. Hotovíš-li se znečistiti jasnou studánku, vzpo-meň si, že za tebou přijde jistě někdo, kdo se z ní bude chtít osvěžit. Neházej ničím po orien-tačních tabulkách, a také poražené nestav »pro-psinu« v špatný směr. Nezapomeň uzavřít za sebou každou ohradu, neboť tím zabráníš čas-to těžkému poškození cizího majetku a prospě-ješ dobré pověsti horolezců u místního oby-vatelstva. Proto nevstupuj na žádné ohražené místo, kde ani ty, ani tvoje šlápnutí nejste ví-táni, a nevnikvej také nikdy do cizích seníků a uzamčených stodol nezávan. Zpívati smíš jen tehdy, umíš-li to, a užíješ-li toho v pravý čas. Jodlovati umí málo kdo a ještě méně lidí to rádo poslouchá. Nikdy v horách nehluč a ne-křič, protože tím všichni tvorové trpí, jak lidé, tak zvíř. Nezákládej lehkomyšlně oheň. Topíš-li pro vaření, ať ve volné přírodě, nebo pod střechem, opatruj plamen a oheň dobře uhas. Neshazuj kamení, ani úmyslně, ani při lehkomyšlném lezení, i kdybys myslil, že v jeho drá-ze nemůže nikdo býti, protože vždy můžeš způ-sobiti těžkou nehodu. Nepěstuj na navštěvova-ných cestách a vrcholcích nudismus, ani z čás-ti, ale vystavuj své tělo slunci a vzduchu, jak to jen je možno. V blízkosti obydlených měst se zaříd' podle místních zvyků.

V.

Horácké přátelství chovej v hluboké úctě. Jsi-li vůdcem, nebuď ani panovačný a svéhla-vý, ani povýšeně triumfující, ani milostivě pří-větivý. Buď ohleduplný a měj strpení s druhem a neskrblí svými duševními a tělesnými pře-bytky. Schopnosti nejslabšího buďtež měřit-kem tvých rozhodnutí. Opuštění člověka v ho-rách může se státi vraždou. Jsi-li veden, pod-říd' se lepším vědomostem a znalostem, snaž se podati nejlepší výkon a pokus se přiučova-ti podle možnosti. Žádný učený s nebe nespádl, ale se skály mnohý. Přesto, žes nejslabším čle-nem výpravy, můžeš býti užitečným. Věz, že dobří »druzí« jsou stejně vzácní jako dobří »první«. Neodpírej příspěvní nikomu, koho po-tkáš, tím spíše, je-li v nebezpečí, nebo potřebu-je-li pomoci, a kdyby to byl jen doušek z tvé lahve, nebo nahlédnutí do mapy. Hory sbližují své obdivovatele. I na najatého vůdce hled' ja-ko na kamaráda z hor, jako na zkušenějšího přítele. Nevystupuj před ním příliš velkopan-sky, nejednej s ním však také tak, jako kdyby-ste byli spolu »husy pásli«.

VI.

Važ si chaty jako svého domova. Buď skrom-ným a neměj nároků, které mohou býti uspo-kojeny pouze v hotelu. Nezapomeň, že zde ve-

likost tvé tobolky neplatí, neboť před horami si máme všichni býti rovni. Pikli, lyže, děšť, mokro, zimu, sníh, špínu a podle možnosti ani pot do jídelny nenos. Nesnižuj chatu na hos-podu, neboť jest místem zotavení, oddechu a odpočinku pro všechny návštěvníky hor. Ne-okupuj veškeré lavice, stoly a židle svým ba-řohem, piklí, svými zásobami, mapami a no-hama. Horská chata není místem pro »zamilo-vané«. Nech gramofon a sklepnice na pokoji a ani kytary se nedotýkej, neumíš-li na ni hráti mistrně. Nečmárej do zápisní knihy poznámky, vychloubání a špatné verše, za to tam řádně zapiš své jméno a odkud a kam jdeš. Při těž-kých podnicích zanech po sobě podrobnou zprávu, aby ti mohla býti v případě nehody vyslána pomoc, nebo aby se o tebe zbytečně nestrachovali, když se zdržíš. Nečmárej ani na zdi, ani po skále.

Máš právo na své místo na spaní a smíš si to i nejlepší vybrat, musíš-li si odpočinout před těžkým výkonem, nebo po něm, máš je však rád postoupiti těm, kteří toho více potřebují, vyčerpaným, starým, nemocným. V botech ne-lez na pryčny a v kovákách nelítej jako divá zvíř po schodech a chodbách, zvláště v noci a za svítání. Chrápeš-li, nevol společnou noc-lehárnu za místo své produkce. Zacházej v cha-tě opatrně s ohněm a se světlem. Nezapomeň, že nejsi pánem a majitelem chaty, nýbrž že ná-jemce je odpovědným správcem zařízení, slou-žícího veřejnému blahu, a že se máš podříditi jeho nařízením.

Všechny věci a všechna místa, kterých po-užíváš, zanech v takovém stavu, v jakém si je přeješ nalézt. Zvláště v neobydlených chatách méj ohled na své spolubylí, spolubydlící i příští návštěvníky a nezapomeň, že chata s celým zařízením je cenným majetkem, který ti byl svěřen v dobré důvěře ve tvoji pořá-dnost. Spoř' s dřívím, které sem bylo často s ve-likými obtížemi dopraveno, opusť chatu čistou a uklizenou a nezapomeň zaplatit cenu dříví a nájemné.

VII.

Nepokradeš. Nebeť jiným klid a mír hor, ne-ruš jejich samoty a vyhlídky. Nepřivlastňuj si cizích lyžařských holí, řemenů, smyček, skob, značkovacích předmětů, ani těžce sklizeného sena a schystaného paliva. Nech na pokoji kvě-tiny, jimž dal milý Bůh kvěsti pro všechny lidi, které však přesto musí býti od úřadů chráně-ny před lidmi tobě podobnými, a nepoškozuj louky a lesy. Neosekávej ani sušiny a sloupy ať pro získání dříví, nebo pro vybití přebyteč-né energie, s níž neumíš užitečněji naložiti. Ne-plaš dobytek. Nenič mraveniště, ani » z vědec-kého zájmu«, a nepovažuj plže, slepýše a žáby za divou zvíř, kterou třeba vyhubiti. Pohlížeť na hory jako na ráj, Bůh tebe, člověka-Adama, do něho vpustil a ty se snaž udržeti jej v jeho neporušenosti a svatosti.

VIII.

Nelži a nechlub se. U srovnání s jinými lidskými výkony je i ten nejtěžší výstup maličkostí. Nebud' povýšeným a přej i ostatním, aby se radovali po svém způsobu, ať jsou to starci, staré tety, začátečníci, nebo členové jiného spolku. Neklej a nenadávej na nic, ani na počasí, na nocleh a na spolublížní, ani na vázání na lyžích. Nebeř s sebou na hory politiku a hádky, nesesměšňuj a nekritisuj víru, zvyky a mravy domorodců. Nezapomeň, žes jejich hostem, nezapomeň, žes hostem i v horách.

X.

Neznesvěcuj hor honbou za rekordy. Hledej jejich duši.

(Podle L. Trenkla.)

Vystupování horolezcevo je diktováno charakterem horolezectví.

Tak jako vojína zavazuje uniforma k dodržování pravidel vojenského stavu, tak i horolezce zavazuje každý vnější odznak event. přítomnost v horách, k patřičnému chování.

V horách jsme pracovníky a naše práce bývá velmi těžká. Šatme se tedy účelně a střizlivě. Cizích vzorů a tak zvané »trampské parády« nenapodobujeme.

Ráz velehor je v celku přísný a chladný. Vše, co tento ráz porušuje, nehodí se tam.

Hory jsou místem klidu a ticha, hovoří jen tehdy, když bouří. Horolezec, protože jeho charakter má obsahovati i tuto vlastnost hor, mluví málo, a jen když to potřeba vyžaduje. O svých výkonech jen tehdy, když tím může kamarádům neb celku prospěti, jinak to není na místě.

Pokud jde o lidi neznámé a zejména o cizince, nabídně jim horolezec své přátelství a služby jen, když je toho třeba. Jinak působí nabízení se dojmem poníženého služebníka.

Kpt. E.

Lyžařství v jihoslovanských Alpách.

Julské Alpy—Karavanky.

Bled, 500 m. Jezero jest v zimě zamrzlé a používá se ke všem zimním sportům, i k lyžaření. Rovněž i okolní svahy hodí se výborně k lyžařským cvičením. Nejoblíbenější lyžaření jest na vysoko položených plochách Goreljku, 1200 m, zvaných Pokljuka, kde se nalézá nový zimní hotel Ski klubu Ljubljana.

Kranjska gora, 810 m, jest střediskem zimních sportů. Odtud vede alpská automobilová silnice na Vršič, 1699 metrů, kde blízko italské hranice nalézá se alpská chata. Další výlety konají se do soutěsky Krnice s turistickou chatou a do krásného údolí Planice. Konečně lze prováděti celodenní výlety na hřebeny Karavanek. U stanice Ra te č e nalézá se lyžařská chata »Smučarski dom Ilirija« v údolí Planice, odkud možno kolem chaty v hořejší části údolí stoupati až pod vrchol Jalovce. U lyžařské chaty nalézá se slavný můstek jihoslovanských lyžařů, s kterého lze skočiti až 80 m.

Mojstrana hodí se k výletům do romantického údolí Vraty a Krmy jakož i na hřebeny Vrtaškého Vrchu a Možaklje, kde jest postavena chata.

Území Triglavu. Středisko vysokohorského lyžařství nalézá se v chatě Staničeva koča, 2451 m, a na Triglavském domu, 2541 m, na Kredarici s krásnými lyžařskými terény. Na jižní straně v dolině sedmi jezer nalézá se chata ve výši 1863 m a pak na vysočině Komna jest chata Na Krajn, 1513 m.

Bohinjska Bistrica, 512 m, jest taktéž střediskem lyžařského sportu. Odtud vede alpská silnice k turistické chatě Skala na salaši Voglu a k chatě »Na Krajn«.

Saviňské Alpy.

Jezerko, 906 m, na úpatí horského věnce saviňských Alp hodí se znamenitě k provádění lyžařských sportů. Příchod od stanice Kranj automobilem za 1 hodinu.

Z Tržiče, 496 m, lze podniknouti výlet k chatě na Kočce, 1400 m, a odtud na hřebeny Košuty. Další autobuso-

IX.

Chraň čest svého spolku, nejen toho, jehož odznak nosíš, ale celé veliké obce lidí, kteří ti otevřeli přístup k horám, kteří slouží veliké myšlence a ne jen tvému pohodlí, kteří pracují pro všechny. Již to, žes jedním z nich, budiž pro tebe ctí. Bud' hrd, že k nim náležíš, a že smíš spolupracovat na udržování tohoto dobrodiní. Cti také ty, kteří to vytvořili (pro tebe vytvořili), cti jak ty mistry, kteří kdysi vydobyli první cestu k vrcholu, tak i ty, kteří kladou poslední kámen k dobytí hor.

vý výlet lze konati na Ljubelský průsmyk (Loibl-Pass) a Sv. Annu. Odtud vystupuje se na chatu Zelenicu, 1500 metrů. Závody ve slalomu konají se pod Begunjščici, 2063 m.

Z Kamniku, 381 m, provádí se výstup na Krkavec, 1853 m, pod jehož vrcholem jest chata se znamenitým lyžařským terénem pro pokročilé lyžaře. Krásné lyžařské plochy jsou dále na Veliké a Malé Planině, 1538 m, a na Planině Menina, 1466 m.

Pohorje v Chorvatsku.

Jižně od řeky Drávy nalézá se v délce 50 km dlouhý horský hřeben Pohorje s nejvyšším vrcholem Črni Vrh, 1543 m. Ze stanice Hoče u Mariboru lze vystoupiti na Mariborskou koču, 1080 m. Dvě hodiny dále nalézá se chata Ruška koča, 1249 m, a konečně chata na Klopni vrhu, 1280 m. Odtud jest lyžařské spojení na Pesek, 1382 m, rovněž s chatou, a na horu Rogla, 1517 m, dále pak na vrchol Planinky, 1529 m, a na Jezerski vrh, 1535 metrů, se sjezdem na Senjorjev dom.

Slème-Medvedica, 1036 m. 12 km na silnici ze Záhřebu až k bývalému hotelu Tomislavov Dom s lyžařskými jízdami po hřebenu. Další lyžařské plochy jsou na **Plješevici—Rude—Samobor**, 750 m, se třemi chatami, dále na Gorskim Kotaru s chatou Smrekovac, 1250 m, a s výstupem na Risnjak, 1528 m. Středisko zimního sportu jest dále **Delnice**, 750 m, s hotelem Zrinjski.

Bosna.

Ze Sarajeva konají se lyžařské výpravy do **Pale**, 930 metrů, 19 km autobusem. Odtud možno vystoupiti na **Jahorinu**, 1910 m, a na Romaniji, 1629 m, s chatami. Autobusem konají se výlety dále na **Trebević**, 1629 m, se dvěma chatami.

Bjelašnica, 2067 m. Východisko ze stanice Ilidža Banja přes Vrela Bosne k lesnické chatě, 1311 m. Na vrcholu Bjelašnice nalézá se observatoř.

R. P.

Alpistika na lyžích

Počet lyžařů roste každým rokem. Absolvují nějaký kurs, naučí se obstojně nebo i dobře jezdit, zajedou si na Krkonoše, Sumavu nebo i do jiného sportovního místa v Čechách nebo na Moravě a považují to za dostačující přípravu, aby se vypravili do Vysokých Tater nebo do Alp.

Zejména letos bude snahou každého československého lyžaře, ať zkušeného nebo začátečníka, aby si zajel do Vysokých Tater na závody FIS. Pokud se začátečník účastní závodů jako divák nebo cvičí někde u hotelu na louce nebo dole v údolí — není námitek. Nahoru do hor — ať ve Vysokých Tatrách nebo Alpách — může se odvážit jen dobrý lyžař, který je také zkušeným alpistou.

Zajisté uzná každý lyžař, který nemá zkušeností v horách, že není třeba získávat si jich bez návodu, jako jeho předchůdce. Může prostě převzít zkušenosti svých předchůdců.

Lyžařský dorost se však často neřídí pokyny a nedbá toho, co se osvědčilo v praxi. Ovšem na svoji škodu.

Schopný lyžař nemusí být ještě zkušený a dobrý alpista. Tato základní zásada se velmi často přehlíží. Nějaký «mistr» cvičné louky, byť by měl sebe krásnější dres, bývá zřídka kdy i vynikajícím horolezcem.

Dříve než se tedy vydáte s někým do hor na lyžařskou turu, dobře si vůdce prohlédněte a snažte se informovat se o jeho zkušenostech a schopnostech.

Zima, mráz, sníh, krátké dny a konečně i počasí, mohou být příčinou, že zcela prostý lyžařský výlet do hor se zvrátí v podnik, který vyžaduje takového napětí sil a takové soustředěnosti jako horolezecká tura v létě, na ledovci třítisícovky. Hranice pojmu »vysokohorský« v létě klesá v zimě nejméně o 1500 až 2000 m. Lavíny, bouře, mráz, námaha a únava uplatňují se tu více, než by kdo očekával. Není vůbec rozdílu, zda nás stihnou tyto nepohody v létě na 3500 m nebo v zimě na 1500 m.

Jen ten, kdo je řádně informován o všech těchto možnostech, může čelit různým nesnázím nebo se jim vyhnout. **Zásadou je, že ten, kdo chce podnikat lyžařské výstupy v horách, musí být především alpistou.** Kdo je dobrý lyžař a nikoliv alpista, nevydávej se do hor bez průvodce-alpisty, o jehož schopnostech jsi se nepřesvědčil. Odmítnouti včas průvodce je lepší, než vydati na pospas svoje zdraví nebo svůj život. V tomto případě je lepší být egoistou. Družné, obětavé horské kamarádství uzavírají jen lidé rovnocenní.

Turu třeba volit rozmyslně a uvážit před ní všechny okolnosti, dobu denní i počasí.

Výstroj a výzbroj.

Zkušený horolezec nemusí mnoho měnit na výstroji a výzbroji.

Oděv. To co vidíme v módních žurnálech na five o'clock tea v hotelu nebo na veletrampsky orientovaném mládenci, hodí se snad ještě na cvičnou louku, nikoliv však na horskou lyžařskou turu. Platí to nejen pro dámy ale i pro pány.

Víme ze zkušenosti, že silný, teplý oděv nelze nejen doporučit, ale že je často velmi nevhodný. Sledujme zásadu: co možno nejvíce tenkých vrstev nad sebou. Je mezi nimi vzduch, prohřátý teplem těla. Také vlhkost nepronikne tak snadno takovými »šlupinkami« a jednotlivé obaly snadněji uschnou. To platí o spodcích, punčochách, bluze, spodním prádle i rukavicích. Kabát do větru a dvojí prádlo doporučuje se vzít s sebou zejména při turách, rozpočtených na více než jeden den. Vnikání sněhu do obuvi zabraňují buď ovinky nebo kamaše. Každý zkušený alpistický lyžař má vždy v bažohu dva páry palčáků. Jeden pár může nejen zvlhnout, ale možno jej i ztratit.

Obuv. Alpistika vyžaduje horské obuvi — lyže pak lyžařské. Buď si dáme lyžařské boty okout nebo vezme s sebou stoupací železa (stupačky). Můžeme si konečně dát i namontovat vázání, v němž horská okovaná obuv bezvadně sedí. Je to konec konců věc individuální

niho rozhodnutí. Jisto je, že nelze se obejít na delší alpistické lyžařské tuže bez okovaných bot. Vzpomeňme si jen na zledovatělé úvozy, skalnatá úbočí a hřbety a pod.

Lyže musí být přiměřené postavě a váze těla. Nejvhodnější je šířka 7 až 9 cm, a tak dlouhé, že dosáhneme dlaní vztyčené paže pohodlně špiček lyží.

Lyže mohou být buď jasanové nebo hickoryové. Jasanové lyže jsou lehčí, snáze se však zlomí, hickoryové jsou těžší, ale pevnější. Doporučuje se opatřit lyže umělými hranami. Nejsou však nezbytností.

Vázání bude dotud předmětem úvah a příčinou výměny názorů, pokud se bude lyžáři. Ježto není speciálního alpistického vázání, musí si každý ve svém nitru probojovat, který systém vázání si vyvolí. Uvádíme jen několik důležitých zásad:

1. Bota musí být vázáním přesně upoutána;
2. řemení nesmí být prodřené, přesky i vzpruhy musí dobře dovírat (zapadnout);
3. veškeré součástky vázání musí být snadno vyměnitelné i ve sněhu, v bouři a v mrazu.

Lyžařské hole. Lyžař pohybuje se nejen sunutím lyží, ale i pomocí holí. Pro rovinu i pro svah jsou nejpříhodnější hole sahající do výšky prsou. Kratší nebo delší hole pro různé cviky v »dámské lázni« na cvičné louce se do hor nehodí. Uvážíme-li, že upotřebujeme lyžařskou hůl nejen k pohybu (stoupání), ale i jako můstek přes trhlinu v ledovci, jako tyč do stanu i jako zajišťovací kolík, nebudeme dbát při nákupu ani tak vzhledu, jako kvality. Zvolíme si buď hole lískové nebo tonkinové. Popruh má být kožený a takový, aby nezabraňoval oběhu krve. Kotouče dole u holí nemají být příliš veliké. Aspoň jeden z kotoučů má být připevněn tak, aby se dal snadno sejmuti. Bodec má být tvrdý, vždy ostře špičatý a rovný. Zahnuté bodce se pro alpistické lyžáření nehodí.

Každý mi dosvědčí, že nenáleží k radostem života vystupovat do svahu i pomocí dvou holí na dobře namazaných lyžích. Vypomáháme si tudíž tím, že zabránujeme, aby lyže neujižděly dozadu. I na tomto poli nejsme ještě na konci všech vynálezů. Tak zvané »stoupací vosky« vyžadují takových zkušeností a přesnosti v »mazací technice«, že zůstávají vyhrazeny jen vyvoleným jednotlivcům. Zdá se, že dosud nejlépe vyhovují **tulení pásy** (psi). Zvolme vždy jen dostatečně — 6 až 7 cm — široké pásy, které nemusí být z jednoho kusu, jen když je srst na nich stejnoměrně hustá a paralelní k okraji. Pásy s krátkou srstí jsou výhodnější nežli s dlouhou.

Přilepování tuleních pásů vyžaduje neobyčejné přesnosti a je často při mrazu a pod. těžko proveditelné. Doporučuji proto pro alpistického lyžaře pásy, jež se na lyže připínají.

Kromě tuleních pásů jsou i jiná opatření, jako popruh, plyšové pásy, z nouze i lavinová šňůra omotaná na lyžích, přivázané větvičky jehličnatých stromů a pod. Všechny tyto pomůcky umožňují stoupání do svahu.

Ledová železa (náledníky) jsou ocelové obdélníky asi 20 až 30 cm dlouhé, jež se připevní po straně lyží u vázání tak, aby zasahovala dole 1 až 2 cm do sněhu. Připevní se na lyže před travers dlouhých, příkrych, zmrzlých svahů, jejichž přechod usnadňují.

Lavinová šňůra je 30 až 60 m dlouhá, červená, pletená, silná asi 4—7 mm. Měla by být v bažohu každého alpistického lyžaře, jejímž jediným koncem by se měl opásat a šňůru vléci za sebou vždy, když vstoupí na území ohrožované lavinami. Mnohý život bylo by možno zachránit, kdybychom našli včas lyžaře, zasypaného lavinou, pomocí lavinové šňůry.

Spací pytel Zdarskýho — nebo jeho zlepšená konstrukce ve formě pláště od **Sohma** — osvědčil se velmi často jako nepostradatelný. Mnohé tury lze uskutečnit jen s přenocováním venku. Někdy jsme opět okolnostmi

**Vesele se světem šimem,
ale jenom s Thymolinem.**

donucení přenocovati venku, což by bez spacího pytle bylo velmi nesnadné.

Máme-li vzít na alpistickou lyžařskou turu také **stupačí železa (stupačky), pikli (špičák) a lano**, závisí na druhu tury. Rozhodně třeba však varovati před tím, aby se používalo pikle jako lyžařské hole. Zejména tehdy, opatříme-li ji u špičky kotoučkem z lyžařské hole. Takto vypravena pikle přestává být zajišťovacím nářadím a mění se v nebezpečnou věc.

Vydá-li se větší skupina lyžařů na delší alpistickou turu, má mít s sebou **Inselinovu lopatku** z duraluminia. Dá se jí použít k odhazování sněhu i jako pánev.

Úplná výzbroj baťohu alpistického lyžaře má dále obsahovati dobré **sněžné brýle, mazání proti úzehu, různé vosky »Velox« na lyže, náčiní na správký a lékárníčku s nutnými prostředky pro první pomoc.**

Hory v zimním hávu, jak jsme se o nich zmínili již úvodem, jsou pro laika a alpistického začátečníka **plny lstí a úskoků**. Zkušenému alpistovi není nad zasněžené hory nic zřejmějšího a jasnějšího. Pro něho skrývají v sobě jen **nebezpečí**, jichž se může rozumným a klidným postupem vyvarovati. Je třeba přesně rozlišovati mezi náhodným štěstím, které mají nezkušení a začátečníci — díky Bohu — tak často, i když dělají nejnemožnější věci, a mezi rozvázným a zkušenostmi diktovaným postupem osvědčených odborníků.

Obdobně jako alpistu v létě, ohrožuje i v zimě alpistického lyžaře **padající kamení**. Kamení postupem doby většinou a uvolňuje se náhlými a značnými změnami teploty. Tomuto nebezpečí je vystaven alpistický lyžař i v nižších polohách. Zmenšujeme nebezpečí úhozu padajícím kamením, že projedeme takový úsek dříve, než začalo působit teplo slunečních paprsků, vždy však ve velkém rozstupu (100—200 m) a co nejrychleji.

Největší a nejčastější je nebezpečí **lavín**. Pamatujme si: **každý svah o větším sklonu než 23 stupně vyžaduje vždy opatrnosti**. Nemáme příručného přístroje na měření sklonu a nemůžeme proto stanovit normy, podle nichž by se dalo usuzovat, zda hrozí nebo nehrozí nebezpečí laviny. Zbývá tedy jen přehlédnout takový svah od nejvyššího bodu až dolů. Pamatujme si, že dešť, nový sníh, oteplení, vítr, podporují nejvíce tvoření lavin. Podle toho se musí tura zaříditi, vykonat nebo od ní upustit. Nejezdíme do hor, když napadlo hojně nového sněhu, když věje prudký vítr, nejezdíme při dešti ani když se náhle oteplí (Föhn). Lavinami jsou ohroženy více úvaly ve svahu než hřebeny. Musíme-li traversovati takový úsek, tedy: pokud možno co nejvýše na svahu, rozestup 100 až 200 m, a lavinovou šňůru ovázat kolem pasu! Při krajní nejistotě: sejmou lyže a vystupovat po svahu vzhůru. Nepoužít pokud možno lana. Při sjezdu terénem, ohroženým lavinami, projedeme nebezpečným úsekem rychle a bez pádu, tulení pásy sejmeme a případně i uvolníme vázání.

Když jsme se dostali do laviny, dělejme pohyb, jako při plování, abychom zůstali na povrchu. Především však zbavme se lyží. Snažme se, abychom měli ústa volná k dýchání. Kamarádi, kteří vyvázli, pozorují bedlivě la-

vinu a jakmile se uklidnila, prohledávají ihned systematicky lavinové pole (nikoliv náhodně). Lyžařské hole (bez kotoučků) nahrazují sondy. Jednat rychle a s rozmyslem! Ihned zavolat pomoc z nejbližší chaty!

V zimě je velmi nebezpečná **změna počasí**. Nic nemá tak zhoubný vliv na výkonnost, jako náhlá změna počasí, doprovázená snad ještě bouří a mrazem. Tu platí: včas se vrátit. Není-li jiné možnosti, udržujeme teplotu rychlými pohyby a masáží. Oblékáme všechny rezervní oděv. Dobře se najíme. Žádný alkohol! Krajně energický postup osoby, která je zodpovědná za osud druhů, je nezbytný.

Ani **mlha** není v zimě řídkým nepřítelem, ačkoliv se vyskytuje v létě častěji. Tu pomůže jen dobrá mapa a **Bézarův kompas**, s jehož použitím se musíme ovšem dříve včas seznámit. Před turou vyhotovíme si náčrtek tury, spočítáme vykonanou již část tury, stanovíme na výškoměru (který třeba před tím korigovat!) dosaženou výši a snažíme se pak dospět k výtčenému cíli. Základní požadavek je absolutní poslušnost všech účastníků vůdci a disciplína. Jak při sjezdu, tak při výstupu vždy přesně ve stopě vůdce.

Přepadne-li nás noc, řídíme se vždy podle příkazů vůdce. Lucerničky nám mnoho nepomohou, zejména, když je jedna pro několik účastníků a baterky se zneřádily vybíjejí. Včas se rozhodneme přenocovat venku. Velmi nám při tom poslouží, máme-li stan a lihový vaříč. Vyhledejme si místo, kde nehrozí nebezpečí lavin, ani nebezpečí zřícení a vyhrabeme si ve sněhu jámu. Zadní konce lyží zastoupí lopaty a promění se po vykopání jámy v lavičky. Holí použijeme na vazbu střechy, kterou zhotovíme ze stanového plátna, kabátů proti větru a pod. Můžeme-li všechny průliny v jámě i ve střeše ucpat sněhem, je v takové jámě záhy snesitelná teplotura. Vždy jeden z účastníků má hlídku a budí pořadem všechny účastníky, aby zabránil omrznutí nebo dokonce jejich zmrznutí.

Konečně lze se zmíniti i o **sněžných převiscích** a o **trhlinách v ledovci** atd. jako o objektivních nebezpečích lyžařských alpistických výprav.

Trhliny vyskytují se nejčastěji v úsecích, kde se mění buď směr nebo sklon ledovce. Na počátku zimy jsou trhliny nebezpečnější než později. Postupem zimy vyplňují se vždy více a více spoustami nového sněhu, který je často i přemostuje tak, že můžeme přes ně přejít, nevzdávající se tak značnému nebezpečí jako na počátku zimy. Na ledovcích je podmínkou konati výstup i sjezd na lyžích vždy na laně. Pokud možno jen trojice na jednom laně, druh od druhu na 10 až 15 m. Zkušenější a silnější účastník je vzadu. Nutno proto cvičit včas jízdou na lyžích ve trojicích na laně. Není to tak snadné!

Druhu, který spadl do trhliny v ledovci, může jednodlivec zřídka kdy pomoci i když byl k němu lanem připoután, leda že je část lana, z trhliny vyústující, dost dlouhá, anebo je-li po ruce rezervní lano, aby mohl po něm zřítivší se vystoupit (nezranil-li se ovšem). Zásada je: zajistit lano (u kraje trhliny lano něčím podložit, aby se nepoškodilo), vhodit zřítivšímu se druhu teplé šaty,

světr a pod. Pak pryč od trhliny. Signál k přivolání pomoci, případně odjet pro pomoc.

V této stručné formě připomínáme jenom nejzákladnější věci. Zkušenému alpistovi jsme beztak neřekli nic nového. Nováčkovi a nezkušenému je však zajisté nyní zřejmo, že se musíme mnohému naučit a mnohé si zapamatovat a že není jen odvaha (lehkomyslnost) a štěstí

jedinými složkami, které rozhodují při každé alpistické lyžařské výpravě.

Nezapomeňme nikdy, že není sněžný horský svět nepřetržitá cvičná louka, na níž se můžeme libovolně prohánět, ale nádherný kraj boží přírody, do něhož musíme vstupovat vybaveni vědomostmi a zkušenostmi, s pokorným srdcem a jasnou hlavou.

A. Fleischer.

Význam lanovek pro lyžařství ve Francii.

Nejoblíbenější visuté dráhy použitelné pro lyžařský sport nalézají se ve Francii v Savojsku a pak v Pyrenejích. V Chamonix jest postavena známá lanová dráha na Plan-Praz, 2062 m, a odtud na Brévent, 2525 m. Sjezd ze stanice Plan-Praz do les Viaz jest 825 m výškového rozdílu a sjezd z Bréventu do les Houches má dokonce 1518 m výškového rozdílu. Lanová dráha Aiguille du Midi nepoužívá se k lyžařským účelům a slouží jen k zimním výstupům na Mont Blanc.

Visuté dráha Mégève-Rochebrune byla postavena roku 1933 a vede do výše 1860 m, odkud jest krásný rozhled na jižní skupinu Mont Blancu, savojské hory a až na řetěz hor dauphinských. S vrcholu Rochebrune lze provést 7 různých sjezdů v délce několika kilometrů. Letošního roku bude tato lanová dráha ještě zmodernisována a prodloužena na Mont d'Arbois v délce 2 km. S Mont d'Arbois jest nádherný lyžařský sjezd nejen do Mégève, ale i do Combloux a St. Gervais.

Visuté lanová dráha Morzine-Plenay. Do Morzine jede se autocarem 33 km z Thonon les Bains na ženevském jezeře, načež se lanovou drahou stoupá 600 m na plateau Plenay do výše 1600 m, kde jest krásný lyžařský terén s nádherným rozhledem. Odtud jest trasováno asi 10 různých sjezdů v délce 2 až 7 km. Zahájení provozu na lanové dráze bylo 15. prosince m. r.

V Pyrenejích používají k lyžování tyto lanové dráhy:

Visuté lanová dráha d'Arrouste od Gabas v horní části údolí Ossau na vrchol Sagette, 2070 m, v blízkosti nádherné pyramidy Pic du Midi d'Ossau. Dráha překonává výšku 780 m.

Ozubená dráha z Luchonu k hotelu Luchon Superbagnères, 1800 m, s nádherným rozhledem na velikány Pyrenej s Maladettou. Výškový rozdíl je 1200 m.

R. P.

Doc. Dr. Vladimír Mandl:

Zakládání odboček.

Dík vzrůstající se oblibě alpinismu lze se nadíti, že náš klub rozvětví se svými odbočkami ve všech větších místech naší vlasti. Bylo by záhodno, aby tímto vzrůstem nebyla porušena jednotná organizace, tak prospěšná pro sledování cílů klubu. Máme ve stanovách zakládání odboček; bylo by však záhodno, dáti si schváliti také vzorné stanovy pro tyto odbočky. Takové vzorné stanovy odbočky obsahovaly by především a hlavně to, co jest ve stanovách ústředí. Vedle toho musilo by se v nich pamatovati na zvláštní právní poměry odboček. Obyčejně zakládá se v odbočce právnícká osoba na venek, vůči úřadům atd., samostatná; v poměru vnitřním nesmí však ztráceti jistou míru závislosti na ústředí. Dotkneme se namátkou některých bodů odbočkových stanov. Především ustavení: třeba předchozího souhlasu ústředí, zakládati lze jen při určitém minimálním (třeba 10) počtu členů a v každém městě pouze jednu odbočku. Stanovy musí se shodovati se vzornými, odchylky jen ze závažných důvodů. Práva členská: Každý člen odbočky jest členem ústředí; když přestupuje z odbočky do odbočky, neplatí znova zápisné. Odbočky o určité

síle musí míti reprezentaci ve výboru ústředí dotyčné na určitý počet svých členů vysílají do ústředí delegáty atd. Naproti tomu odbočka má některé povinnosti (příspěvky, oznámení důležitých rozhodnutí atd.) vůči ústředí a podléhá do jisté míry doзору ústředí. Některé úkony odbočky vyžadovaly by schválení ústředí. Svě peněžní a j. závazky zodpoví si každá odbočka sama, leda že by ústředí výslovně převzalo ručení; proto může ta ona odbočka od svých členů vybírati vedle základního, pro všechny stejného, členského příspěvku také zvláštní přírázky. Odbočka má ovšem samostatné svoje jmění, které si sama spravuje, případně za dozoru ústředí. Tam, kde snad existuje od dřívějšíka spolek sledující stejné cíle jako Klub alpistů, může býti zachován jeho název, připojený za jménem Odbočka Klubu alpistů. Takových detailních ustanovení není mnoho, takže by sepsání schválení vzorných stanov pro odbočky nečinilo valných obtíží a mohlo by se předložit již nejbližší valné hromadě ke schválení. Jde o otázku velmi naléhavou, poněvadž pozdější změny různobsažných místních stanov stály by mnoho práce a ještě více trpkostí.

Zprávy klubovní

Ministerstvo obchodu povolilo našemu Klubu výměrem ze dne 29. XII. 1934, č. j. 96.261-IV/F, na spolkovou činnost v roce 1934 veřejnou podporu Kč 3.000.—

Děkujeme panu ministru obchodu, inž. Dostálkovi, za tuto podporu našich snah, jež sledují: vybudovati Klub alpistů československých jako středisko československého alpinismu, dokonale vybavené nejen technicky, ale i ideově, jako skupinu nejen zdatných lidí, ale i gentlemanů.

Francouzská lyžařská výprava do Československa.

Pařížská odbočka francouzského alpského klubu a sdružený Ski Club Alpin Parisien podniknou v době od 15. února do 5. března 1935 společnou lyžařskou výpravu přes Vídeň a Budapešť na Podkarpatskou Rus, na Vysoké a Nižné Tatry s návratem přes Prahu do Paříže. Patronanci zájezdu převzal Klub alpistů československých, který vypracuje příslušný program celého zájezdu.

Náš čestný člen Arna Juránek šedesátníkem. Neúnavný předseda naší plzeňské odbočky slavil šedesátileté narozeniny. Na členské schůzi našeho Klubu bylo této

významné události vzpomenu a jubilantovi byl zaslán srdečný pozdrav. Přejeme našemu drahému čestnému člena, aby ještě dlouho ve zdraví mezi námi působil.

Mistr O. Štáfl, člen našeho redakčního výboru a aktivní horolezec, spatřil dne 30. prosince 1934 Abrahama. Níjak však ten starozákonní pán našemu milému a nezištnému kamarádovi neimponoval — patrně proto, že je Methusalem zcela jiný hodnota. Prokázáno to je nejlépe tím, že náš mistr jako dřív i nyní ještě, než nějakou horu vymaluje — pěkně si na ni dřív vyleze. Tak jaký pak Abraham — pořád ještě Otta.

Mistr Štáfl má pejska Tonda, který dal, úplně v intencích svého pána, na jeho neváznost k tomuto padesátému milníku v životě svého pána — ovšem svým, t. j. psím způsobem.

Tedy, mistře Štáfle, i nadále: vládu nad poměry a časem a plnou životní pohodu!

V manželský stav vstoupili s členkami Klubu dva členové cvičit. sboru a výboru Klubu: p. **ndp. Dr. Lad. Jan-ko** se sl. **Jožkou Kindlovou** a p. **ing. F. Gottmann** se sl. **Marií Fischerovou**. Přejeme jim upřímně mnoho štěstí na další životní pouti.

Egmond d'Arcis, náš čestný člen, předseda mezinárodní alpistické Unie v Ženevě, byl jmenován čestným členem italského alpského klubu.

Dr. Julius Kugy, čestný člen KAČsl., byl jugoslávskou vládou vyznamenán řádem Sv. Sávy.

Dary.

Ing. Ant. Jauris, majitel fy. Tomáš Jauris v Praze, daroval Klubu na tiskový fond Kč 75.—.

Th. Frenzl, náš. zaklád. člen, věnoval do knihovny váz. roč. 1904 a 1905 »Zeitschrift d. deutsch. u. oesterr. Alpenvereines«.

Zig. Ascher, náš člen, daroval nám samet na archiv odznaků.

Don Miguel Rábanos, náš dopisující člen, předseda spolku »Montañeros de Aragón« v Zaragoze, daroval našemu Klubu 14 krásných fotografií španělského národního parku a centrálních Pyrenejí. — Výbor Klubu děkuje srdečně dárčům.

Členské příspěvky na rok 1935.

Výbor Klubu usnesl se ve schůzi, konané dne 13. prosince 1934, navrhnouti valné hromadě Klubu, aby schválila tyto členské příspěvky:

Řádný člen Kč 20.— ročně místo dosavadních Kč 10.—.

Rodinný člen, jako až dosud, Kč 10.—.

Akademik Kč 15.— ročně místo dosavadních Kč 10.—.

Dorost Kč 10.— ročně.

Nárok na bezplatné zasílání klubového »Věstníku« mají řádní členové a akademici.

Pro akademiky, kteří by snad nemohli zaplatiti shora uvedený členský příspěvek, zřídí se nadační místa.

Vedle toho zaplatí všichni noví členové Kč 1.— za vyhotovení a zasílání legitimace a členové řádní, členové rodinní a akademici Kč 2.— za stanovy.

Zakoupením nálepky Svazu lyžařů republiky Československé, kontrolní známky (trojhranné) a celoroční

známky min. železnic (čtyřhranné), oprávnujících k zlevněné jízdě drahou, zvyšuje se příspěvek řádných členů a členů rodinných o Kč 20.—, akademiků a dorostu o Kč 12.— ročně, kromě Kč 2.— za vyhotovení a zasílání lyžařské legitimace.

Zvýšení příspěvků je nezbytností, jež vyplynula z finanční situace Klubu, který nemůže i při největší šetřivosti vystačiti s dosavadními příspěvky. Největší vydání jsou spojena s vydáváním klubového »Věstníku«. »Věstník« je však nezbytností proto, aby měl výbor Klubu stálý kontakt se svými členy a mohl je informovati o odborných aktualitách nejen doma, ale i za hranicemi.

Dále upozorňujeme všechny své členy, že je **sportovní povinností nás všech**, abychom se **organizovali lyžařsky u Klubu alpistů československých**.

Naši členové, kteří jsou již členem některého z lyžařských klubů, ať se přihlásí také ještě o lyžařskou legitimaci u K. A. Čsl. a pošlou s přihláškou svoji nenalepenou fotografii. Obdrží lyžařskou legitimaci za Kč 12.—, se železničními nálepkami za Kč 22.—.

Noví členové.

V listopadu a prosinci byli přijati tyto noví členové:

720. Vlastimil Klenadr, úředník spořitelny, Mladá Boleslav, Městská spoř.

721. Jan Velíšek, studující, Plzeň, Palackého 27.

722. Jozef Orovan, súkromný úradník, Žilina, ul. 28. Októbra 2.

723. JUDr. Karel Šulc, advokát, Praha I., Melantrichova 7.

724. Jiří Kraus, soukr. úředník, Plzeň, Hradištská 10.

725. Josef Kraus, techn. úředník, Plzeň, Hradištská 10.

726. Jenda Brunner, stud. práv, Plzeň, Mánesova 67.

727. Erich Gustab, stud. obchod. akad., Třinec.

728. Viktor Podolský, krejčí, Praha II., Karlovo nám. 5.

729. Karel Beránek, Praha X., Královská 85.

730. JUDr. Jiří Schauer, adv. koncipient, Praha II., Žitná 2.

731. sl. Helena Fabiánová, Plzeň, Polní ul. 1114.

732. Jiří Pelikán, stud., Praha XIX., Bubenečská 606.

733. MUDr. Ferd. Smutný, pplk. zdrav., Košice, Stefánikova 79.

734. Bedřich Beran, účetní v naklad. A. Šaška, V. Meziříčí.

735. Dr. Ing. J. Fabian, místořed. Sdružení pro prodej dusíkatých látek, Praha XIX., Na Hutích 693.

736. Jan Fabian, stud., Praha XIX., Na Hutích 13.

737. Ing. Josef Čapek, techn. úřed. Praha XIX., Na Markvartce 10.

738. Josef Šrámek, Hradec Králové, Čelakovského 638.

739. Paní Jarka Stibralová, choť ředitele, Praha XV., Na Blatnici 144.

740. Dr. Ing. Bohumil Černý, vrch. kom. výzk. stan. zeměděln., Zvolen.

741. Ing. Alfréd Kaufmann, inž. chem., Praha X., Pobřežní 2, a/III.

Cvičitelé K. A. Čsl. byli jmenováni k návrhu brněnského odboru páni: Ing. L. Prokeš a Dr. Boh. Schütz. K návrhu plzeňské odbočky vstoupili do cvičit. sboru páni: kpt. F. Laibl a Jos. Vlach.

Cvičitelský sbor vítá do svého středu všechny tyto osvědčené horlivé alpisty.

RAKOVNICKÉ A POŠTORENSKÉ
KERAMICKÉ ZÁVODY AKCIOVÉ V RAKOVNÍKU

provádějí

KERAMICKÉ FASÁDY

VE VŠECH BARVÁCH A PROVEDENÍCH

ROZPOČTY A NAVRHY BEZPLATNĚ A NEZÁVAZNĚ

50LETÉ ZKUŠENOSTI — VLASTNÍ ARCHITEKTICKÝ ATELIER

Cvičitel'ský sbor Klubu alpistů československých:

Kapitán:

Josef Janeba, likvidátor Živnost. bky., Praha XII., Sumavská 8.

Členové:

Rud. Otto Bauše, Praha XVI., Preslova 11.
Kpt. V. Eichler, Brno, velit. 6. divise. Intendance.
Jiří Faustus, knihkupec, Plzeň, Tyršova 6.
Th. Frenzl, úč. tajemník, Praha VIII., Klicperova 323. (Absolutorium.)
Ing. Ferd. Gottmann, Praha IX., Obvodová 527.
Jos. Hofrichter, prok. ímy. Odkolek a. s., Praha IX.-300. (Absolutorium.)
Jar. Honzů, bank. úředník, Praha XVII., Na Cibulce 378.
Eug. Malcher, techn. úředník, Plzeň, Mánesova 360.
JUDr. Vlad. Mandl, advokát, Plzeň, Hájkova 18.
JUDr. Josef Meluzin, vich. kom. Zem. úřadu, Chotěboř, Okresní úřad.
Ing.-C. V. Myšák, Praha XVI., Barrandova 15.
Dr. Zdeněk Mohr, Jihlava.
Ing. O. Horský, Praha XIII., Na Zborově 617.
Ndp. Dr. Lad. Janko, Praha XIV., Na dolinách 1149.
Miroslav Jedlička, úředník, Praha XII., Slezská 9.
Arna Juránek, továrník, Plzeň, Fügnerova 8. (Absolutorium.)
Václav Kern, adj. cukrovaru, Čejetický u Ml. Boleslavi.
MUDr. Josef Koniček, Nový Jičín. (Absolutorium.)
Jan Kučera, bank. ředitel, Košice, Agrární banka.
Jan Kynčl, účetní, Pardubice, Gebauerova ul.
Norb. Lang, bank. pokladník, Plzeň, Poděbradova 19. (Absolutorium.)
Ing. Jarom. Pečířka, nám. řed. Škodových záv., Praha XVI., Zborovská 6. (Absolutorium.) t. č. v Teheranu.
J. P. Pilnáček, prokurista, Hrad. Králové, Pospíšilova 281.
Ing. L. Prokeš, Brno, Pekárenská 10.
Jan Řihánek, úředník, Praha-Nusle II., ul. 1. listopadu 1935.
Ant. Schier, prokurista, Praha XII., Lužická 6.
Dr. B. Schütz, Brno, Česká 15.
J. Šádek, úředník ímy. Ippen, Hradec Králové.
Ing.-C. Kamil Vaněk, Bratislava, Krátká č. 1.
Frant. Zamastil, stát. úředník, Praha XII., Vozová 4.

Čekatelé:

Karel Čabelka, posl. vys. školy obch., Turnov II.
Oldřich Dousek, Praha I. čp. 638.
Karel Kouba, Praha VII., Veverkova 26.
Kpt. Ing. F. Laibl, Plzeň, Zbrojní učiliště.
B. Štěrba, bank. úředník, Praha XII., Rumunská 6.
Jos. Vlach, Plzeň, Škodovy závody, odd. 38.

Zástupci našeho Klubu ve Svazu lyžařů republiky Československé byli zvoleni tito aktivní členové Klubu: náměstek náčelníka našeho cvičitelského sboru p. Jan Řihánek náhradníkem člena ústředního výboru, administrátor a delegát Čsl. Věšportovního výboru p. Boh. Zadák náhradníkem člena ústředního výboru, delegátem ústředí cizineckého ruchu a členem technického sboru, a pan Jar. Honzů referentem pro alpistiku a členem pojistné komise.

Všichni shora uvedení delegáti jsou také členy cvičitelského odboru S. L. RCS. Pan Zadák je referentem cvičitelského odboru a místonáčelníkem S. L. RCS.

Závody FIS konají se v době od 13. do 18. února t. r. ve Vysokých Tatrách. **Je povinností všech lyžařů, aby manifestovali co nejhojnější účastí na této sportovní události mezinárodního významu.**

Příhlášky a dotazy o ubytování zasílejte výlučně: Ústřední ubytovací kancelář závodů FIS ve Starém Smokovci.

Minist. železnic povolilo návštěvníkům závodů FIS na Tatrách 50% slevu při jízdě tam a zpět. Sleva tato jest platná na všechny vozové třídy, a to jak při jízdě tam od 1. do 18. února 1935, tak i při jízdě zpět od 11. do 28. února 1935. Sleva se poskytuje na průkaz zvláštní legitimace, která se prodává za Kč 30.— a která jest **současně i poukážkou na odznak, opravňující ke vstupu na všechny závody FIS i na závody o »Velkou cenu Československa«.** Legitimaci, opravňující k této výhodě, mož-

no koupiti v **cestovní kanceláři Čedok a ve všech jejích filiálkách.** Kromě toho u nádražních pokladen: Praha-Wilsonovo — Praha-Masarykovo — Plzeň, Hradec Králové, Pardubice, České Budějovice, Brno, Olomouc, Mor. Ostrava, Bratislava a Košice.

Václav Horčíčka, autor známé knihy »Lyže a sníh«, koná v lednu t. r. přednášku, při níž bude promítnuto asi 100 diapositivů. Předmět, místo i doba, kdy bude přednáška proslovena, budou oznámeny v denním tisku.

Lyžařské zájezdy do Krkonoš, případně i do jiných míst, kde se provozuje lyžařský sport, pořádá náš Klub každou sobotu, dnem 12. ledna počínajíc. Informace a přihlášky na pátečních schůzkách v kavárně »Louvre« u nám. náčelníka Řihánka.

Zájezd do Vysokých Tater podnikne Klub v lednu nebo v únoru 1935, a to s programem horolezecko-lyžařským. — Dotazy jen dobrých lyžařů nebo skupin zodpoví cvičitel Klubu p. Ing. Otto Horský, Praha XIII., Na Zborově 617.

Úmrtí.

Mist Josef Bim, kterého vyřadil nešťastný pád z řad závodníků, nejasloužilejších o československý lyžařský sport, zemřel dne 5. září ve Vysokém n. J.

Frant. Dénes, nadšený přítel Tater, zemřel dne 17. října 1934 v Levoči ve stáří 90 let. Již v roce 1873 byl mezi zakladateli Karpathenvereinu a je první z průkopníků Tater. Narodil se r. 1845 a již ve svých studentských letech navštěvoval Tatry. Po absolvování vídeňské university byl v r. 1873 jmenován profesorem v Levoči a věnoval se pilnému studiu Vysokých Tater. Byl spolupracovníkem při kreslení map, geologického a glaciálního badání. Své horolezecké studie uveřejňoval v ročencích Karpathenvereinu, v místních časopisech a průvodcích, jakož i v samostatných knížkách a brožurách. Vykonal v Tatrách řadu prvotin a ještě ve stáří 88 let vykonal výstup k Batizovskému Plesu a přes Ostervu k Popradskému a Štrbskému Plesu. V tomto stáří přeložil ještě veliké dílo švédského badatele Gustava Wahlenberga: Flora Carpatorum. principalium z r. 1814 do němčiny. Frant. Dénes byl po řadu let čestným předsedou Karpathenvereinu. Budiž čestná památka tomuto vzácnému příteli Tater.

R. P.

Pierre Soubiron, známý pyrenejský horolezec, zemřel ve stáří 78 let v Saint Gaudens. Pracoval po dlouhá léta v odbočce centrálních Pyrenejí francouzského alpského klubu a byl na slovo vzatý znalec Pyrenejí. Napsal znamenitého průvodce po Pyrenejích a řadu odborných pojednání. Budiž čest jeho památce.

L. Zwingelstein, známý alpista a lyžař, podnikl vloni druhou a poslední velikou lyžařskou výpravu v dubnu květnu z Grenoblu přes Chamonix do Walliských Alp a zpět. V červenci zahynul čestnou smrtí na jižní stěně Pic d'Olan v dauphinských Alpách.

Podplukovník Jiří Bilgeri, známý propagátor lyžařství v Alpách, zemřel v první polovině prosince po úrazu, který utrpěl při lyžařském kursu u Patscherkofelu u Innsbrucku.

Thorleif Haug, jeden z nejlepších a nejpobulárnějších norských lyžařů, zemřel, raněn srdeční mrtvicí.

Walter Raechel, geograf německé výpravy na horu Nanga Parbat, zřítíl se v pátek dne 28. prosince při pokusu překročit za silné sněhové bouře tři vrcholy hory Watzmann. Uklouzl na ledě, zřítíl se do hlubiny 50 m a zemřel v sobotu dne 29. prosince v nemocnici, kam byl svými druhy a správcem chaty na Watzmannu dopraven. Raechel byl stár 32 let.

Odbor. závod pro komfort v domácnosti i kuchyni

J. N E F F,
Praha, Příkopy 24.

Úplné kuchyňské vybavy pro nevěsty.
Nádobí — Strojky — Porculán — Příbory.

Odborná literatura domácí

J. Janeba: Horolezecká cvičení v Prachovských skalách. Stran 157. Cena Kč 29.— (pro členy K. A. Čsl. Kč 25.—). 1 mapa, 16 plánek a 100 fotografií. Vydáno k desátému výročí založení K. A. Čsl. Tiskla Novina, tisk. a vydavat. podniky v Praze.

Milý a skromný náčelník cvičitelského sboru K. A. Čsl. uložil v této knížce svoje lezecké zkušenosti, aby prospěly těm, které uchvátí krásný, ušlechtilý náš sport a kteří mají dostatek dobré vůle vycvičit se v něm.

Pro nezkušeného lezce tají v sobě hory záludy a nástrahy, pro zkušeného alpistu pak jen nebezpečí, o nichž ví, jak jim má čelit nebo se jim vyhnout. Proto nelze horolezecký výstup, který se podařil nezkušenému a nevyvíčenému lezci jen proto, že měl štěstí, zaměňovati s promyšleným a opatrným postupem zkušeného horolezce.

Autor předává svoje zkušenosti dorostu a nadšencům, jimž se nedostalo dosud systematického školení.

Prachovské skály jsou nám rozhodně blíže, než skutečné velehory, ať ve Vysokých Tatrách nebo v Alpách, a je tudíž jen v zájmu všech, kdo chtějí vstoupit do našeho cechu jako platní činitelé, aby »prodělali svoje učňovská léta na domácích skalách«. Tato cvičení budou jim přípravou pro velehory, v nichž se budou pohybovati jistěji a zmenší tím možnost úrazu na míru nejmenší. Subjektivní nebezpečí zmenší se tímto cvičením na minimum, což je tím vitanější, že zbude ještě dost nebezpečí objektivních, jako na př. padající kamení, laviny, změna počasí atd., jimž je alpista vystaven.

Není tedy účelem Janebovy knihy podporovat **sportovní závodění** ve slézání pískovcových skal v Prachově, ale **pochlívá, systematická příprava** k alpistické návštěvě velehor — vrcholného díla Stvořitele.

Dobře vycvičení i doma na skalách, můžeme pak stoupati po stěnách a galeriích velehor bezpečněji. Při tom ať promísí mládí svoji touhu po výkonech i dávkou pokory a rozevře svoje srdce i té jedinečné, stále nové a nestárnoucí kráse velehor, na jejichž vrcholcích jsme tak vzdáleni veškeré lidské malichernosti a zloby. Srdce i mysl se nám oprostí od všeho rmutu a naplní se pokorou a vědomím vlastní malichernosti před majestátem zasněžených velikánů.

Víme to všichni: alpismus, správně provozovaný, tvoří nového, hodnotného člověka. Příkladem je nám autor knihy.

Knihy je psána tak, že i nezkušený začátečník může se odvážiti jednotlivých výstupů, ovšem nikdy sám, ale vždy společně se zkušeným vůdcem a instruktorem.

A. F.
Vlasta Štáflová: Hore zdar! (O horách, sněhu a lásce.) [Ilustr.] Šolc a Šimáček, spol. s r. o., Praha II. Str. 202. Cena Kč 20.— (váz. Kč 26.—).

Souladný obrázek lidských vztahů v horách. Hory a lidé. Vyvolení pochopí ovšem tajemství hor a obohacují jejich krásou svůj život.

Autorce se šťastně podařilo ukázat, kudy cesta k horám. Nejenom odbornými znalostmi o lyžařině a horolezectví, vkusně vloženými do děje. Tendence neruší, naopak, čtenář přijímá mimoděk užitečné informace.

Sympatický hrdina, zajímavý děj a hlavně uvědomělá láska k horám za všech okolností promlouvá k srdci. Kdo

hory zná, vzpomíná vděčně nad knihou ve všech rozkošných detailech na vlastní zážitky a zkušenosti. Ocitá se ve »svém božím kraji«.

Kdo hledá k horám cestu, tomu dává tato kniha víc než pouhý odborný návod. Ukazuje mu vyšší svět, probouzí lásku k přírodě, otvírá pro ni oči a osvětlí trpasličí malost některých ustrnulých životních forem. Láskou k horám a pochopením jejich prosté krásy, prohlubujeme umění, jak žít. Ano, hory dávají uvědomělým horákům vítezství, ne malichernosti, ne ustrnutí — ne smrt!

A tak je kniha paní Štáflové milým obohacením naší horské literatury. A. F.

Horolezecký průvodce Tatranský.

Vysoké Tatry prožívají s Čechoslováky také převrat. Poslovenštují a počestují se. Čechoslováci tam přicházejí nejdříve jako lázeňští hosté a turisté, ale brzo tam pronikají také naši horolezci.

Dobrou průkopnickou práci horolezeckou vykonal tam Spolek tatranských horolezců JAMES, Klub československých alpistů a Klub československých turistů, jejichž horolezecké týndy v Tatrách přesvědčily, že není třeba jezdit za tímto ušlechtilým sportem jenom do Alp. Proto se také československé horolezectví vzmáhá v Tatrách, nejen počtem lezců ale i výkonností, k radosti nás všech.

Tím trapněji jsme pocífovali, že my, vlastníci největší části Vysokých Tater, nemáme spolehlivého československého průvodce po těchto horách. Němcům dobře slouží Komarnického »Hochgebirgsführer der Hohen Tatra« z roku 1918, který vyšel i v maďarském překladu. Poláci mají hodnotného průvodce v Tatrách Vysokých od Chmielowského a Swierze.

Nakladatelství »Orbis« vydá proto moderního a úplného průvodce tatranského. Dílo, které vyjde k desátému výročí založení Klubu alpistů československých v pěti svazcích, asi po 100 stranách, zpracovali JUDr. Frant. Kroužil a JUDr. J. Gellner. Jako pramenů použili autoři nejen klasického průvodce Chmielowského a Swierze, ale i tatranské literatury československé, polské, německé, maďarské, soukromých zpráv výkonných lezců tatranských a vlastních zkušeností.

Výsadou nového průvodce bude, že budou v něm popsány všechny nové, krásné, těžké a nejtěžší tury v tatranské skále, které starší příručky neobsahují.

Průvodce otevře Tatry nejen horolezcům a lyžařům, ale dá i výběr výstupů podle individuální schopnosti horolezce.

Zaslouží si tedy, aby byl rozšířen co nejvíce. Subscribujte proto všichni toto krásné dílo. A. F.

Příručka pro horolezce, vydal Spolek Tatranských horolezců JAMES v Spišskej Novej Vsi. Příručka je o 50 stránkách a obsahuje stručně to nejpotřebnější, co horolezec o Vysokých Tatrách vědětí má, když se vydává na vážnější tury.

Zádáme členy, aby nám zaslali zprávu o své alpistické činnosti v r. 1934. Uveřejníme zprávy hromadně.

VŠE PRO SPORT horolezecký, lyžařský, turistiku, tenis a ostatní sporty
Pro horolezectví: karabiny, skoby, horské boty, lezečky, stoupací železa, lana, tlumoky. **Pro lyžařství:** lyže, boty, obleky, dodá odborně a levně
SPORT STRNIŠTĚ, PRAHA II., Pořič číslo 12. YMCA. Telefon číslo 24.888.

Doporučujeme, aby si každý člen našeho Klubu objednal a podporoval tak vydavatelskou činnost našeho bratrského spolku v našich domácích velehorách.

Cena příručky je Kč 5.— franko.

Lyžařská mapa Vysokých Tater byla vydána nákladem KČST. Tisťena jest ve Vojenském zeměpisném ústavě na nově upraveném listu speciální mapy v měřítku 1 : 75.000. Mapa jest opatřena mezinárodními značkami s vysvětlivkami ve 4 jazycích.

Mapu lze zakoupiti v knihkupectví KČST., Praha II., Mikulandská 7. Doporučujeme našim členům co nejvšeleji.

»**Zimní Sport**« uveřejňuje v prvním čísle nového ročníku článek našeho místonáčelníka J. Řihánka o táboru italského alpského klubu ve skupině Brenia. Jos. Kalibera píše o lyžařském vlajkování a v dalším obsahu jest uveden referát o projektovaných mezinárodních lyžařských závodech FIS na Tatrách ve dnech 13.—18. února 1935.

Ve druhém čísle uveřejňuje náš člen p. Honzů článek »Sjezd a slalom« a p. Kalibera článek o vítězství lyžařské čl. umělé hrany.

»**Časopis Turistů**« uveřejňuje v č. 6 článek L. Tótha o Koprovské Dolině v zimě a Vandy Bažantové o výstupu na Furkotský štít.

V čís. 8. je obsažen článek o okolí chaty chaty K. Čs. T. na Chabenci v Nízkých Tatrách a popis Saviňských a Julských Alp.

»**Studentská Turistika**«, orgán A. O. KČT. přináší v č. 4. článek o letošní výpravě 5 členů do Transylvanských Alp. Dále obsahuje číslo článek sl. Mařenky Skotnicové, která v r. 1929 před svou smrtí podnikla s W. Stanislavským výstup severní stěnou na Ganek.

»**Krásy Slovenska**«. V č. 8. uveřejňuje p. Otto Havelka zajímavý článek o Sívém Vrchu v Liptovských Holích. Dále popisuje znamenitý slovenský lezec V. Hudyma tři nové výstupy v Tatrách, a to Westerov štít severovýchodní stěnou, Končitá veža jižním pilířem a Lomnický štít západní stěnou.

V čís. 9. popisuje inž. Ivan Houdek výstup slovenského vlastence Gašpara Fejérpatsky-Belopotockého na Kriváň v r. 1835.

Příloha. K tomuto číslu je připojen: leták o knize V. Štáflové »Hore Zdar!«

Odborná literatura zahraniční

Nové publikace.

Moderní lyžařství, V. Wurzel. Vydal I. Kittla nást. v Moravské Ostravě, cena 18 Kč. Kniha vyšla r. 1933 v němčině a vloni byla přeložena do češtiny.

Alpinisme anecdotiques, Charles Gos, Collection Montagne No. 1. Edition Victor Attinger, Place Plaget 7, Neuchatel, Švýcarsy; 320 str., šv. fr. 4.—

Clubführer durch die Bündner Alpen, VI. Band Albul (Septimer—Fluela). Eugen Wenzel, vydáno švýcarským alpským klubem.

»**Wallis**«, Walter Schmid, Verlag Hallwag, Bern, 225 obrázů a 40 fotografií.

Mit dem Schweizer Alpenklub in Griechenland. William Matheson, vlastním nákladem, Olten 1934, cena šv. fr. 2.50, 60 stran.

Hans Hartmann: Das Kantschtagebuch, Verlag Josef Kösel & Friedrich Pustet, Mnichov. Kniha podává zápisy o bezprostředních dojmech při výstupu na Kančendzeugu, 8600 m. Vlastní popis druhého pokusu o výstup napsal již před tím Paul Bauer.

Příručka pro členy Alpenvereinu vyšla na r. 1934 od Dr. W. v. Schmid zu Wellenburga a obsahuje úplný seznam chat v Rakousku a Švýcarsku, dále seznam horských vůdců v Rakousku, rozčlenění Alp a seznam slev na drahách v Německu, Rakousku, Československu, Švýcarsku a Itálii.

»**Im Zauber der Karpathen**«, lovecko-literární dílo od Spiess-Hermannstadta.

Schweizerischer Kalender für Bergsteiger und Skifahrer 1935, 9. ročník, šv. fr. 3.—. Bern, Stämpfli & Cie.

Charles Gos: La nuit des Drus, Neuchatel 1934, Edition Victor Attinger.

De la Meije au Viso — P. Guiton, Edition B. Arthaud, Grenoble, 149 str., s 176 obrázky.

Francouzskou lyžařskou ročenku 1934 vydala francouzská lyžařská federace, 168 stran, cena 5 fr. a porto. Fédération Française de Ski, 23 rue Denfert-Rochereau, Grenoble.

British Ski Year Book 1934. M. Arnold Lunn. Ročenka obsahuje články o lyžařských výstupech ve Vých. Africe, v Rusku a v Himalajích.

Alpistům

DOKONALÉ
ALPISTICKÉ POTŘEBY
ZDEJŠÍ I CIZOZEMSKÉ
TLUMOKY
KARABINY
LAVINOVÉ ŠŇURY
NÁLEDNÍKY
HORSKOU OBUV
SHORTS
KLOBOUKY
a t. d.

SPECIELNÍ HOROLEZECKÉ BOTY

s podešví z plstě (machon) vyrábíme a dodáváme za Kč 75.—.

SPORT-SVOBODA
PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 53.
ŠTĚPÁNSKÁ ULICE 40.

Telefon 283-83

Nezasílejte peníze poštovní poukázkou, nýbrž složným lístkem. Kdo nemá složního lístku, nechť si koupí u poštovního úřadu lístek bez čísla a vyplní rubriku pro šekový účet číslem: 70.457 a název účtu: Klub Alpistů Československých Praha.

Stavte z oceli

rychle

bezpečně

získáte na místě

uspoříte na čase

a na stavební výšce.

Veškeré informace podá a dotazy zodpoví

Báňská a hutní společnost

Praha II., Lazarská 7.

Guide officiel suisse du tourisme d'skis, l'Association Suisse des Clubs de Ski, 368 stran, 17 map, s ilustracemi, cena 6.50 šv. fr.; Kümmerly & Frey, Bern.

La Parure de la Montagne. M. l'Abbé Y Brocard, Comtes (Alpes Marit.), cena 25 fr., lze zakoupiti u spisovatele.

Blodigs Alpen-Kalender 1935, 10. ročník.

Dr. Ernst Furrer: Die Abruzzen, 31 obr., Freiburg i. Br. Herder.

Gletscher und Vulkane. E. Herrmann, Berlin 1934, Wegweiser-Verlag.

Gefährten am Seil, Franz Schmid-Rud. Peters. Vylíčení výstupu na Matterhorn severní stěnou, na Grandes Jorasses severní stěnou atd.; s ilustracemi. RMk. 5.20.

Bergsteiger-Taschenkalender 1935, 128 stran, formát 9:12, s mapou Alp, cena 1 sh. a porto. Verlag der Allgemeinen Bergsteiger-Zeitung, Vídeň 7, Richterg. 4.

Skiführer für die Samnaungruppe. Hans Plank, 216 str., 24 obr. a 2 velké lyžařské mapy. Bergverlag R. Rother, Mnichov. RMk. 4.— neb šil. 8.80.

Hannes Schneiders Hohe Schule des Skilaufes, St. Anton am Arlberg. C. A. Pfeiffer, 190 obr. Alpensportverlag, Innsbruck. Cena S 16.—.

Noch 100 Abfahrten, Hans Fischer, 54 str., 100 obr., S 17.60, Bergverlag R. Rother. Mnichov.

Časopisy.

Bulletin Mensuel de la Section Lyonnaise du C. A. F. uveřejňuje v listopadovém čísle delší sympaticky psaný článek z péra místopředsedy p. Blanca o výpravě francouzského alpského klubu do Československa a Polska.

Planinski Vestnik v Lublani uveřejňuje v č. 11. provolání k úmrtí krále Alexandra se zakoučením: »Mi pianinci ki jo ljubimo s ponosom, z bolečinami, pa s trdnovo v njeno poslanstvo in njeno bodočnost, prisegamo: »Čuvali jo bom!«

Taternik, Krakov, první sešit ročníku XIX. pokračuje v historii prvovýstupů v Tatrách a uveřejňuje provedené těžké zimní výstupy v Tatrách v posledním období 1933/34.

Turysta w Polsce. Pod tímto názvem počal ve Varšavě péči turistického odboru ministerstva přepravy vycházející časopis, který bude vydáván čtvrtletně pro cizince v jazyku polském, francouzském, anglickém a ně-

Žádáme členy, aby nám oznamovali změnu bydliště. Vracením nedoručitelných poštovních zásilek plýtvá se klubovým jménem.

meckém. V prvním čísle má článek prof. W. Goetel o Tatrách, Zakopaném a o Pěninách.

Berg und Ski, Vídeň, uveřejňuje v listopadovém čísle článek prof. Dr. A. Loewyho z Davosu o horské nemoci. Prosincové číslo líčí činnost »Alpenvereinu Donauland« za r. 1934.

Allg. Bergsteiger-Zeitung, Vídeň, uveřejňuje v čísle z 9. listopadu stať o horských drahách ve skupině Gratspitz ve Vys. Taurách s obrázkem nové Sudetendeutsche Hütte.

Die Karpaten, Kežmarok, věnuje č. 6. Frant. Dénesovi s popisem jeho života, jeho výstupů v Tatrách a jeho literární činnosti.

Sierra Club Bulletin, San Francisco, říjen 1934.

La Revue du Ski, Strasbourg, uveřejňuje v prosincovém čísle článek o lanových drahách pro zimní sport v Rakousku, Německu, Švýcarsku a v Itálii, dále článek o lyžařství ve švýcarských Alpách a o mezinárodních závodech ve Vysokých Tatrách v r. 1935.

Butletí del Grup Excursionista Germanor, Esplugues-Barcelona, říjen-listopadové číslo.

Mai Enrera (Club Excursionista de Gracia-Barcelona) listopadové číslo.

Club Muntanyenc Barcelonés přináší v č. 23 článek o Cresta del Diabla ve skupině Balaitous v Pyrenejích.

Butletí del Centre Excursionista Aliga, Barcelona, přináší v č. 28. výsledek voleb.

Rivista Mensile (Club Alpino Italiano) líčí v říjnovém čísle první výstup na »Spigolo Giallo« u Piccola di Lavaredo v Dolomitech, dále píše o vysoké lyžařské cestě Valli di Lanzo—Valle di Rhêmes v Grajských Alpách. Listopadové číslo přináší článek o stoupání v ledu a sněhu, dále o prvovýstupu na Serapis severozáp. stěnou.

Butletí G. E. Joventut Catalana, Barcelona, č. 43.

Allgem. Bergsteiger-Zeitung, Vídeň, uveřejňuje v čísle 598. článek o výstupu na Dent Blanche ve Walliských Alpách z péra našeho dopisujícího člena Jos. Vrzáka ve Vídni. V čísle 602. počíná časopis uveřejňovat seznam rakouských chat obhospodařených po celý rok.

Przeglad Turystyczny, Krakov, popisuje v č. 3. polské výpravy do And, na Atlas a na Špicberky. Dále uveřejňuje seznam těžších výstupů loni Poláky v Tatrách provedených.

Butletí del Centre Excursionista »Sabadell« referuje v č. 53. o činnosti spolku v Katalonii.

Die Alpen — Les Alpes, Bern. V čísle listopadovém jest uveřejněn článek o nejvyšší hoře v Sumatře Pik von Kerintji, 3800 m. Další článek popisuje severní stěnu Grosshornu a severní stěnu Gross-Doldenhornu. Konečně přináší sešit instruktivní popis výstupů v Himalajích v r. 1934.

La Revue de Ski má v listopadovém čísle delší instruktivní článek o lyžařských střediscích ve Francii s pěknými ilustracemi.

La Montagne, Paříž, popisuje v č. 262. a 263. v roce 1932 provedenou výpravu na lyžích z Grenoblu do Nice a odtud přes Chamonix a Zermatt na hranice Tyrol a nazpět přes švýcarský Oberland.

SHOECLUB

sklad moderní obuvi • Praha II., Jindřišská 16

Členům Klubu alpistů 5% slevy

Všem členům klubu byly zaslány složenky, aby mohli zaplatit příspěvek na rok 1935.

Na složenke jsou vyznačeny i případné nedoplatky.

Poukažte nám co nejdříve členský příspěvek i nedoplatky.

Butletí Unió Excursionista de Catalunya, Barcelona, popisuje v říjnovém čísle výpravu na Montserrat.

Nos Montagnes, Curych, popisuje v listopadovém čísle inaugurační chaty švýc. alpského klubu »Cabane du Trient« ve švýcarské části skupiny Mont Blanc. Chata byla postavena odbočkou Diablerets za přispění 40.000 šv. fr. ženským švýc. alpským klubem. Prosincové číslo přináší článek o lyžařském kursu v japonských horách.

Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S. uveřejňuje v čísle listopadovém a prosincovém klubovní činnost v roce 1934.

Die Alpen. Číslo 10. uvádí článek o abruzzkých horách a dále zajímavé popsání divokých lezeckých stěn ve skupině Wilder Kaiser.

Alpinisme, Paříž, uveřejňuje v č. 35. článek o chamoisových věžích a pojednání o Cima Piccola di Lavaredo.

V č. 36. pak článek o výstupu severní stěnou na Cima Grande di Lavaredo a popis desetidenní lyžařské výpravy do skupiny Oetztaleské, jakož i vylíčení posledního pokusu o výstup severní stěnou Grandes Jorasses.

»**Montagna**«, nový italský časopis italské skupiny horských spisovatelů, počal letos vycházeti v Turíně (Edizione Montes, Via Peyron 6, Torino).

La Montagne uveřejňuje v prosincovém čísle seznam v zimě obhospodařených chat francouzského alpského klubu.

Bulletin du Club Alpin Belge, Brusel, věnoval číslo březen-červen památce zemřelého belgického krále Alberta. Číslo obsahuje 90 stran s krásnými reprodukcemi výstupů královského alpisty, s biografií jeho vůdce a seznamem provedených výstupů od r. 1906 do 17. února 1934.

Peñalara, Madrid, popisuje v čísle ze září a října asturské hory se slavnou skupinou »Picos de Europa«. V čísle uveřejněn jest popis závodů Fis ve Vysokých Tatrách 1935.

Mai Enrera, Barcelona, č. 112 a 113 popisuje výstup na vulkán Irazú v Costa Rice ve střední Americe.

Butletí del C. E. Aliga, Barcelona, popisuje v č. 27. krásy údolí Encamp v Andoře.

Různé zprávy

Výhody na drahách v zimním období 1934—1935 povolilo ministerstvo železnic v tomto rozsahu:

Jízda autobusy ČSD. sleva 25% pro jednotlivce při zakoupení zpáteční jízdenky, a to jen v době zlevněných zpátečních jízdenek železničních pro neděle a svátky. V ostatních dnech jen při společné jízdě nejméně 3 členů.

Jízda na dráze, sleva 33% při jízdě 6 členů ve stejné třídě na vzdálenost osobními vlaky nejméně 16 km, spěšnými vlaky a rychlíky od 31 km. Při jízdě 3 členů přes 100 km. Při jízdách jednotlivců jen v době platnosti zpátečních zlevněných jízdenek pro neděle a svátky. Sleva 50% při společné jízdě nejméně 3 členů ve stejné třídě přes 100 km na zvláštní přihlášku společného výletu.

Členové mají dále nárok na relaxační jízdenky a na slevu na rakouských drahách při zpáteční jízdě z Horního Dvořiště, Břeclavě nebo Bratislavě.

Nárok na tyto slevy třeba prokázat kromě legitimace K. A. Čsl. ještě legitimací Svazu lyžařů rep. Československé, opatřenou svazovou nálepkou (Kč 10.—), kontrolní (Kč 5.—) a celoroční nálepkou ministerstva železnic (Kč 5.—) na rok 1935. Poplatek za vyhotovení a zaslání legitimace Kč 2.—.

Legitimace vydává jednatel na pátečních schůzích v kavárně »Louvre«. Opatřujete-li si legitimace písemně (Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278), připojte dvě nenalepené fotografie. Jednu pro klubovou a druhou pro svazovou legitimaci.

Lyžařství v Podkarpatské Rusi. Velmi oblíbený pobyt pro lyžaře jest v »Měrkově chatě« na Kvasovském Menčulu 1260 m na Rachovsku. V chatě jest ubytování pro 70 osob, denní pence 28 Kč. V okolí jest krásný lyžařský terén se sjezdy až 15 km dlouhými. Celodenní výstup možno podniknouti na Pietroš 2022 m, Hoverlu 2058 m neb na poloninu Rohněsku. Rychlíková stanice Kvasy.

Do československé rodiny
patří pojistka
BANKY SLAVIE

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restaurace, pokoje, společné noclehárny. Provoz celoroční.

Zimní cesta z chaty na Chabenci na hřebeni Nižných Tater až k chatě na Dumbieru jest tyčemi vyznačena.

Nová chata KČST. na Lysé hoře byla otevřena.

Zbojnická chata ve Velké Studené dolině zůstane po celou zimu otevřena. Těryho chata zůstane v zimním období zavřena.

Lyžařskou výpravu do Transylvanských Alp v Sedmihradsku připravuje lyžařský odbor Akademiků KČT., a

to na Negoi, 2544 m, ve skupině fogarašské. Výprava bude na 14 dní a jest omezena na 15 osob.

Cesta ze Slezského domu do Tatranské Poljanky bude upravena pro lyžaře nákladem Karpathenvereinu. Rovněž i vozová cesta bude k tomuto účelu přizpůsobena.

Seznam všech vrcholů Tater ve čtyřech jazycích připravuje Karpathenverein.

Odbočka Karpathenvereinu v Praze byla založena dne 11. prosince m. r. a hodlá propagovat návštěvu Tater.

Navštěvujte naše páteční schůze v kavárně »Louvre« (18—20 hod. večer).

Zprávy z ciziny

Dokončené značkování cesty na polské části předhoří Tater. V posledních letech byly označeny tyto cesty: 1. Tatry—Babia Góra ve žluté barvě, a to ze Zakopaného na Butorów, Dzianisz, Koniówke, Podczernone, Jablonke, Lipnice Mala a Przelecz Krowiarski. 2. Cesta Panorámy, červeně značená, zabočuje 18 km na cestě od Zakopaného na Morské Oko a vede od Hurkotne na Klimkówku, Glodówku, přes Karpenciny, Dziadkówku, na Królową Grapu, Poronin, Suchou, Gubalówku, Butorów, Palenicu, Plazówku a Witow. 3. Cesta z Witowa na Witowsku Maguru, červeně značená. 4. Cesta Tatry—Pieniny, červeně značená, z Lysé Polany přes Legi, Rznias, Brzegów, Jurgów, Rzepiska, Lapsze, Niedzice k mostu czorsztyńskému na Dunajci. 5. Cesta Pieniny—Tatry vede od mostu Czorsztyńského na Niedzice, Kacwin, Krzyżowu Górú, Kuniu Górú, Malarówku, Pieskowy Wierch, Kopylec, Górnú Lapszanku, Grocholówku, Rzepiska do Jurgowa. Všecky uvedené cesty hodí se i pro lyžaření.

Švýcarský alpský klub pořádá v červenci 1934 alpský kurs pro cvičitele na ledovci Saleinaz ve skupině Mont Blanc.

První výstup na Miširgi-Tan, 4926 m, na Kavkaze provedli čtyři členové švýcarského alpského klubu během letního období roku 1934.

Nový turistický dům »Gröbmingerhaus« v Nizkých Taurách byl otevřen 1. prosince na Kochofen 1½ hod. od stan. Gröbming v údolí Emže. Chata nalézá se ve výši 1300 m a jest vedena lyžařským učitelem Pilzem, který si tam zařídí lyžařskou školu. V domě jsou jedno- dvoupodstelové pokoje a společná noclehárna pro 40 osob.

Nové lyžařské vázání »Marzot« uvádí do trhu ing. Marzot ve Vicenze v Itálii. Vázání jest jednoduché, kovové a nemá řemene. Pod jménem »Deboud« jest ve Francii patentováno lyžařské vázání, které má v prodeji ing. Elster, 78 rue Botzaris, Paris. Další nové vázání avisuje se pod jménem »Geze-Silverking«.

Bílá Peč, 2149 m, v Kaninské skupině Julských Alp byla slezena po prvé se strany východní.

Italský alpský klub uspořádal v dubnu r. 1934 v Římě sjezd. Při té příležitosti konala se v chrámu sv. Petra papežská mše, na níž bylo přítomno 30.000 alpistů. Nato bylo přijato 200 horsk. vůdců papežem v audienci.

Nový francouzský horolezecký lyžařský film byl natočen pod jménem »4100« v dauphinských Alpách. Film jedná o výstupu na Barre des Ecrins, 4100 m, na Dôme des Neiges, 4000 m, a na Pic Coolidge, 3700 m.

Nová silnice v Savojsku z Val d'Isère přes Col de l'Isèran, 2769 m, do Bonnevalu, spojující údolí řeky Isère a řeky Arc, byla otevřena 13. IX. m. r. Autem dojetí z Val d'Isère až k chatě franc. alp. klubu na Col de l'Isèran. S jižní strany jest silnice dohotovena z Bonnevalu až do výše 2400 m k chatě Piemontet. Zbytek silnice bude dostaven v roce 1935. Z horského hotelu na

Členové! — Kupujte u firem, které inserují v našem časopise a odvolávejte se na »Věstník« při nákupu.

Nezapomeňte koupit si na cestu:

Odkolkovu zvláště jemnou, u alpistů oblíbenou specialitu „Araba“.

Odkolkovu čokoládu a bonbony!

Odkolkův výborný „Selský“ neb černý „Vita“ chléb!
(Oba druhy chleba zůstávají dlouho vláčné!)

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánům členům 10% ní slevu u větších formátů z plných cen. při zaručeně prvotřídním provedení. 6 pohlednic Kč 40.—. — Telefon 216-12.

Col de l'Isèran lze podnikati krásné výpravy na okolní velikány savojských hor.

Umělá lyžařská dráha byla postavena letos v paláci lyonského veletrhu u příležitosti výstavy zimních sportů v době od 15. do 23. září. V době výstavy sjížděli na této první umělé dráze nej přednější francouzští lyžaři.

Ženský švýcarský alpský klub pořádá od 20. do 26. ledna 1935 v Grindelwaldu ústřední lyžařský kurs pro vůdkyně lyžařských výprav.

Deutscher Alpenverein v Praze přestěhoval se do nových místností v budově Německého domu, II. posch. Tou dobou čítá spolek 1439 členů.

Slovensko Planinsko Društvo vztyčilo po úmrtí jihoslovanského krále Alexandra na čtyřech slovinských horách černý prapor: na Triglavu, na Brane, na Slivnici nad Cerkníškim jezerom a na sv. Donatu na Rogaški gori. Spolek má i s 29 odbočkami 7691 členů a vlastní 52 horských chat, jichž seznam jest uveřejněn v č. 11. spolkového orgánu »Planinski Vestnik«.

Lyžařský slovník v pěti jazycích vydal »Bergverlag Rud. Rother« v Mnichově. Ve slovníku jsou uvedeny všechny odborné výrazy v lyžařství na horách a v bōhu v německém, francouzském, anglickém, italském a norském jazyku.

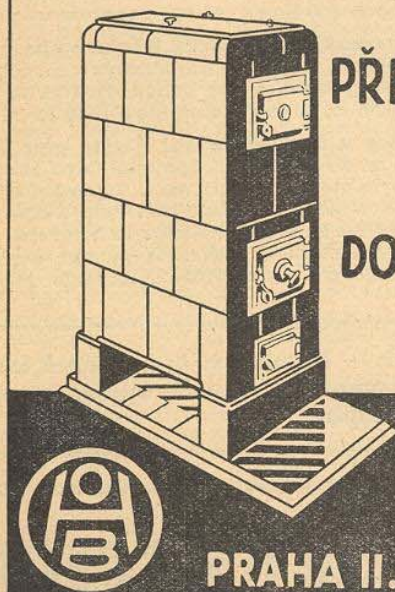
Montagnes Pyrénées, Rosa Bailly, Édition de la Forge, 16 Rue de l'Abbé de l'Épée, Paris V. 220 str., 15 fr. Kniha opěvává v básních krásu Pyrenejí a jest v této formě první mezinárodní novinkou.

Imenoslovje Julijskih Alp, Dr. Henrik Tuma, a Sto izletov po Gorenjskem, Dolenjskem in Notranjskem, od Badjury, Lublaň. Cena 35 dinarů.

Členové, agitujte pro náš klub a získávejte nové členy!

**ÚTULNÁ DOMÁCNOST!
ZDRAVÉ TEPLLO!**

V osmi různých typech
a třiceti různých barvách.

**PŘENOSNÁ KACHLOVÁ KAMNA
NÁSYPNÁ I STÁLOŽÁRNÁ**

**DODÁVÁME HOTOVÁ DO BYTU
ŽÁDEJTE PROSPEKTY**

**ZÁPADOČESKÉ
KAOLINKY A.S.**

PRAHA II. u PŮJČOVNY 9. Telefon 29841

Lze vytápěti uhlím a dřívím

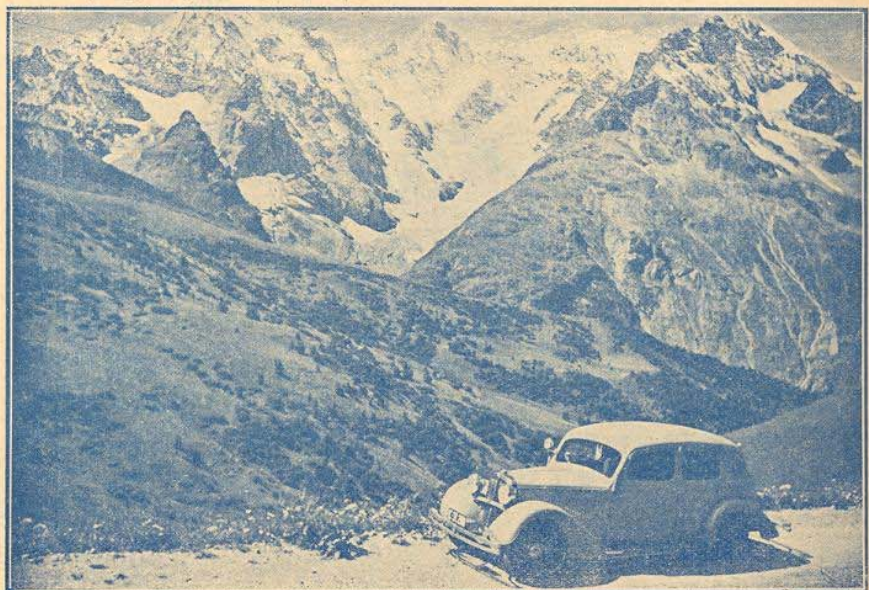
Věstník Klubu Alpištů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpištů československých. — Řídí redakční kruh. — Grafickou úpravu řídí mistr O. Stáfl. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278. — Věstník zasílá se členům Klubu zdarma. — Pro nečleny předplatné 10.— Kč ročně. Do ciziny 15.— Kč ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchecoslovaque, Paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchecoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278. — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 10.— par an. A l'étranger Kč 15.—.

Odběr novin. známek povolen Pošt. řed. v Praze výměrem ze dne 20. I. 1934, čj. 17642/VII-34. — Podací pošt. úřad Praha 8. — Tiskne Dyrnykova tiskárna K. Reyl, Praha III., Míšeňská 70.

**AUTO
ŠKODA
637**

VŮZ PRO VELKOU TURISTIKU

DOKONALOU VÝZBROJ

alpistickou, lyžařskou, turistickou, automobilní, rybářskou. Vše pro weekend, chatu, zahradu a rodinný domek.

Meta,
suchý líh.

J. V. ROTT, a. s. v Praze I.,

MALE NÁMĚSTÍ 142.

Odborný závod zbožím kovovým.

Založeno 1840. Ceníky zdarma.

Primus,
turist. vaříč.

MAROLD

TUŽKA KU
KRESLENÍ
V PĚTI
TVRDOSTECH

Žádejte u všech obchodníků papírem!

MOLDAVIA - GENERALI

AKCIOVÁ POJIŠŤOVNA V PRAZE

Akciový kapitál Kč 25.000.000— plně splacen. - Záruční fond po dotacích z roku 1955 obnáší Kč 80,667.854*99. (Určen výhradně pro živelní odbory).

Centrála: PRAHA II., Václavské náměstí, palác Generali

Filiálky: BRNO, ulice Antonína Dvořáka 11a

BRATISLAVA, Ondrejská 11, palác Zemské banky